

AntirasisteN

SOS Rasisme i Norge

kr 10 nr 1 – 2010

B-PostAbonnement
Retur: SOS Rasisme ØU
pb 297, 5501 Høgsd

Møt lokallaget:
Strand SOS
Rasisme s. 12

– En glemte nasjon

Rasisme i arbeidslivet:

Ibett Cifuentes måtte oppgi innvandrerbakgrunn i jobbsøknad på kjent jobbsøkernettsted.

«(...)bare folk med opprinnelse fra Afrika, tidligere (sic) Øst-Europa, Asia eller Latin-Amerika som skulle oppgi dette.»

Les mer s. 12

Det kurdiske folket teller rundt 40 millioner, men har ingen egen stat. AntirasisteN har intervjuet kurdiske aktivister for å lære mer om Kurdistan og kurdernes rettigheter i Norge. Les mer s. 4

SOS Rasisme på besøk i Russland

Russiske samarbeidspartnere var på besøk hos oss på vårparten i 2009 for inspirasjon. I høst besøkte vi dem i Murmansk. Les mer s. 10

Politikk, krig og fotball

Utstillinga «Fair Play – respekt for nazister?» åpner i disse dager på fotballmuseet. Les mer s. 11

Landsmøte i SOS Rasisme
se s. 15-16 for delegatvalgsmøter i ditt lokallag

Har du venner og kjente som bør bli medlem i SOS Rasisme?

Da kan du utfordre dem. Send oss e-postadressa og navn så skal vi sende dem en e-post og bringe utfordringen videre!
Du kan enten sende inn denne slippen eller gå til:
www.sos-rasisme.no/utfordre og fyll ut skjemaet der.

Mitt navn er: _____

Min e-postadresse er: _____

Jeg vil utfordre disse til å bli medlem av SOS Rasisme:

1. Navn: _____

e-postadresse: _____

2. Navn: _____

e-postadresse: _____

3. Navn: _____

e-postadresse: _____

4. Navn: _____

e-postadresse: _____

SOS
RASISME

SOS Rasisme
Svarsending 7961
0097 Oslo

Hold deg oppdatert om rasisme - www.sos-rasisme.no

AntirasisteN

Gis ut av SOS Rasisme i Norge

Sendes fritt til alle medlemmer.

Ansvarlig redaktør: Trond Thorbjørnsen

Redaktør: Ola Melbye Pettersen

Redaksjonssjef: Jan Erik Skretteberg

Det nyanserte biletet

I byrjinga av februar gjekk Landsforeininga for hjarte- og lungesjuka (LHL) ut med krass kritikk av massemedia.

Under svineinflensaen laga fleire medium seg ideen om at LHL skulle uttala seg krasst. Men LHL uttala seg nyansert og ikkje slik media ynskte, og då vart det heller inga sak av det. Media lagar eit polarisert bilete. Dei ynskjer å setja ting på spissen og let dei nyanserte røystene teia.

For SOS Rasisme sin del merker me det ofte. Me blir spurde om ei sak, men gjev eit nyansert svar. Då ringjer journalistane vidare til nokon andre. Dei nyanserte bileta kjem ikkje fram. På same viset fekk me i haust kjenna avisa Klassekampens «kritiske» journalistikk. Dei lytta til forteljinga til kona til dagleg leiar i avisa. Ho nekta for at ho hadde vorte medlem i SOS Rasisme.

Avisa lytta fullt og heilt til ei kjelde som knappast kan seiast å ha den naudsynte avstanden til redaksjonen, for det var nemleg denne kjelda som gav den feitaste saka. Då laut ein heller sjå vekk frå at dei som ville forsvara seg sa at dei kunne syna fram verveskje-maet kor ho melde seg inn i organisasjonen.

Me har lært mykje av åtaka på oss den siste tida. Dersom me leitar opp røtene til åtaka på oss, kjem me snart til nazistar. Gjer me ein god jobb - gjer me oss synlege – vil dei gruppene som ikkje set pris på antirasistisk arbeid bli endå villare i åtaka sine. På SOS Rasisme sine nettsider samlar me våre eigne svar på slike åtak.

Dei nyanserte bileta druknar ofte i mediejakta på sensasjonar, men heldigvis er ikkje media alt. I røynda er det gjennom folk ein kjenner og treff at ein dannar seg meiningar. Her har me antirasistar ein stor jobb, men det aller viktigaste er å få fleire folk til å ta del i kampen – der dei jobbar, der dei bur og der dei går på skule.

Antirasistisk helsing frå

Trond Thorbjørnsen

Leiar, SOS Rasisme i Noreg

Signerte artikler står for artikkelforfatterens eget syn, og samsvarer ikkje nødvendigvis med SOS Rasisme sitt syn.

UDI vil kle av asylbarna

Noorollah Babai i Afghansk SOS Rasisme Oslo

UDI vil foreta manuelle undersøkelser av asylbarnas underliv og kjønnsorganer for å fastslå alderen deres. Dette forslaget kom i midten av januar og rystet ekspertene på asylbarn og aldersundersøkelser.

Langvarig debatt om aldersundersøkelsene

Dette er ikke første gang det blir tatt opp etiske problemstillinger vedrørende måten norske myndigheter undersøker alder på. Usikkerheten ved aldersundersøkelsene er så store at de aller fleste helseforetak ikke ønsker å utføre undersøkelser av denne typen hvis de brukes som det eneste grunnlaget for å fastslå en persons alder.

Det har også vist seg svært vanskelig å nå frem med klager på aldersundersøkelsene. Blant annet kjenner SOS Rasisme til tilfeller der hjelpeverger til enslige mindreårige asylsøkere som har sendt inn skriftlige klager på saksgangen i UDI, herunder aldersundersøkelser og asylintervju, har blitt fratatt vergeansvaret og har blitt utelukket fra senere vergeoppdrag.

Aldersundersøkelser som slår feil

SOS Rasisme kjenner også til et tilfelle der alderen til en enslig mindreårig asylsøker ble fastslått til å være flere år eldre enn det han hadde oppgitt, alderen hans etter alderstesten ble fastslått til å være høyere enn alderen til hans storebror som hadde oppholdstillatelse i Norge. Etter at det ble lagt frem bildedokumentasjon fra opprinnelseslandet av de to brødrene måtte Utlendingsdirektoratet gå tilbake på resultatet av aldersundersøkelsen som de tidligere hadde lagt til grunn.

– Sist jeg var på Opplysningstjenesten i UDI som ligger i Hausmannsgate i Oslo kom det en ung gutt fra Kurdistan opp til skranken ved siden av meg. Han hadde fått avslag på søknaden om asyl og var blitt fratatt grunnstøtten og muligheten til å bo på asylmottak etter at advokaten hans hadde glemt å sende inn klage på avslaget. Gutten kan ikke ha vært mer enn 15-16 år, men han spurte den UDI-ansatte om aldersundersøkelsen som var blitt foretatt av ham, for den viste at han var 25 år gammel. Den ansatte på UDI lo da hun leste aldersundersøkelsen og så på den unge gutten og kunne nærmest ikke tro at de kunne anslå alderen hans til å være 25 år, forteller Hanne Høglind i Flyktingutvalget i SOS Rasisme til AntirasisteN.

Langvarige konsekvenser av aldersundersøkelsene
Noorollah Babai i Afghansk SOS Rasisme Oslo søkte asyl i Norge i 2003 da han var 16 år gammel og det ble foretatt en aldersundersøkelse av ham. Den viste at han var 25 år gammel og det var den alderen som ble lagt til grunn for den videre behandlingen.

– Undersøkelsene er forferdelige, legene har allerede bestemt seg for utfallet siden de jobber på oppdrag for UDI. Det er store forskjeller mellom norske tenåringer og tenåringer som søker asyl, tannhelsen for mange som kommer fra fattige land er mye dårligere enn den er i Norge og vi har jobbet siden vi var barn, sier Noorollah Babai til AntirasisteN.

Hvordan har denne undersøkelsen påvirket livet ditt i Norge?

– Jeg føler at UDI misbruker aldersundersøkelsene til sin fordel og det har påvirket livet mitt senere. Jeg fikk ikke min faktiske fødselsdato i det afghanske passet jeg fikk fra den afghanske ambassaden i Oslo for de måtte basere seg på den alderen som UDI sier er riktig. På skattekortet mitt og alle andre steder står det at jeg nå er over 31 år gammel, det gjør det ikke enklere når jeg skal søke på jobb og slike ting.

Hvordan spurte UDI deg om å ta aldersundersøkelsene? Hva var informasjonen du fikk da du skulle bestemme deg om du ville ta denne undersøkelsen eller ikke?

De skrev et brev der de sa at de ikke trodde på at jeg var 16 år gammel og at jeg måtte ta en undersøkelse av tennene mine og av hånleddet mitt.

Jeg synes at de trenger en annen måte å finne ut om noen er under 18 år på. Dessverre kjenner jeg flere som har fått avslag etter at UDI har fastslått feil alder på dem. To gutter som kom samtidig, den ene over 18 år og den andre under fikk begge feilslått alder. Gutten som var over 18 år fikk oppholdstillatelse etter at UDI mente at han var under 18 år, mens den gutten som faktisk var mindreårig fikk avslag fordi UDI mente at han var over 20 år gammel, forteller Noorollah.

• Les hele artikkelen på

www.sos-rasisme.no/sentralt/view/13403

Kommet for å bli

Myndighetene må sette i verk tiltak som kan mobilisere det sivile samfunnet. Enkelt personer, familier og frivillige organisasjoner står klare i by og bygd! Men det haster, her trengs både statlige initiativ og menneskelig empati.

Flere velferdstiltak er ikke løsningen for de mange mindreårige innvandrerne som kommer alene til landet. God integrering får en bare gjennom stabile relasjoner til voksne de har tillit til.

Ali. Han sitter på et trangt og varmt kontor og legger fram sin asylhistorie for Utlendingsdirektoratet. Ali er mindreårig, 16 år, fra Afghanistan og alene. Flukten har gått gjennom Asia og Europa i mange måneder, til fots over høye fjell, klamret seg fast under trailere, og satt livet på spill i små robåter over opprørt hav. Han vil vekk fra krig, fattigdom og håpløshet, til et land som gir håp om en framtid med trygghet, utdanning og arbeid.

Ansiktet både smiler og er alvorlig, gråten er ikke langt unna. Saksbehandleren stiller spørsmål, en tolk og en verge er også til stede. Et dramatisk liv en knapt kan forestille seg, brettes ut, skrives ned og kommer inn i byråkratiets rutiner. Opplysninger sjekkes, alder fastsettes gjennom fysiologisk undersøkelse, og asylhistorien skal veies mot norsk lov. Han får oppholdstillatelse og blir bosatt i en kommune som skaffer bolig og sørger for skolegang. Ali er kommet for å bli. Og han er ikke alene.

Norge har vært i endring på grunn av økende innvandring de siste 20 år. Unge flyktninger uten omsorgspersoner representerer noe vesentlig nytt og det store antallet har kommet brått på. Nærmest over natten har asylsøknader fra denne gruppen eksplodert. Det siste halvåret kom over 200 hver måned, hvorav 70 prosent fra Afghanistan. De aller fleste får opphold og har krav på beskyttelse ifølge norsk lov. Og skal fortsette å være her enten vi er skeptiske eller ikke. Men integrering dreier seg om mer enn bevilgninger, forvaltning og velferdstiltak.

Vil vi få et kjempeproblem om noen år med ungdommer, ekskludert fra arbeidsmarkedet og det sivile samfunn? Min påstand er at velferdsstaten ikke kan integrere, bare legge til rette. Valget står ikke mellom USAs markedsmodell som sies å løse alt ved at innvandrerne skal greie seg selv, eller velferdsstaten som passiviserer, slik Gerhard Helskog hevder i sin bok «Innvandrerens supermakt».

God integrering av unge flyktninger kan en bare få til gjennom stabile relasjoner til voksne de har tillit til. De kommer uten

foreldre og søker forbilder som kan gi trygghet. Denne gruppen reiser derfor helt spesielle integreringsutfordringer. Andre, med foreldre her i landet, lever i skjæringspunktet mellom hjemlandets og norsk kultur. Som internasjonal forskning viser, er det de som respekterer sine foreldre og samtidig får norsk identitet som lykkes best. Kan det offentlige være forelder for mindreårige flyktninger?

Som verge for flere enslige mindreårige asylsøkere har jeg fulgt utviklingen over lengre tid. Den norske velferdsstaten er på mange måter unik. Men omsorgen er drevet av forpliktelser gjennom lovgivning, stimulert av rundelige statlige tilskudd, og ikke nødvendigvis av innlevelse og solidaritet. Flyktningen Amal Aden som kom til Norge som enslig mindreårig skriver i sin bok «Se oss!» at hjelpeapparat og lomme-penger skortet det ikke på. Som hun sier: Problemet var at hun ikke ble sett som en hel person, med følelser og livshistorie. Hun var blitt klient. Og gjorde opprør mot den velmenende, men upersonlige velferdsstaten. En norsk familie så henne i tide.

Utfordringen er ikke flere offentlige tiltak for de mindreårige eller å la en hamburgerøkonomi med lavtlønnsjobber vokse fram, som i USA. Utfordringen er å mobilisere det sivile samfunn og legge til rette for at verger og andre kan følge opp etter at mindreårige har fått opphold. I dag er oppnevning av verge et kommunalt ansvar med bakgrunn i en lov fra 1927 og helt andre forhold enn de utfordringene mindreårige asylsøkere reiser i dag.

Ungdommene er i kontakt med dyktige personer på mottak og i kommunene, men det er i kontakten med vergen at det første steget tas for å etablere grunnleggende personlig tillit. De som tar på seg vergeoppdrag er ofte engasjerte og ressurssterke som det offentlige burde benytte seg av på en målrettet måte også etter asylintervjuet. Dette er virkelig en portal inn til det sivile

samfunn som den mindreårige kan ha stor nytte av. Tillit er fundamentalt for integreringen, og integreringen begynner med asylintervjuet.

Ungdommene kommer fra land hvor lover er til for å omgås. Det kan meget lett danne seg en subkultur på kant med det norske samfunnet. De vil møte diskriminering på arbeids- og boligmarkedet, fordommer i befolkningen og mye uforstand og ubegrunnet frykt som kan føre til skepsis for det norske og isolasjon.

Tillit må skapes tidlig gjennom voksne norske forbilder som kan forklare hvordan vår kultur er og oppmuntre dem når motbakkene og frustrasjonen kommer. Dette er fundamentet for at våre nye unge kan få tiltro til det offentlige apparatet, betale sin skatt og respektere norske lover. Målet må være velfungerende borgere, men ikke at de skal bli norske i ett og alt. De er en berikelse for Norge, og vi har vi mye å lære av dem. Respekten må være gjensidig for å gi tilliten et innhold.

Velferdstiltak er på sikt ingen løsning. Særlig ikke for de unge der egen inntekt er selve grunnlaget for planlegging av framtid. Kontakt med norske voksenpersoner gjør at de unge føler de blir sett og kan styre unna både velferdsfella og den svarte økonomien. Myndighetene må sette i verk tiltak som kan mobilisere det sivile samfunnet. Enkelt personer, familier og frivillige organisasjoner står klare i by og bygd! Men det haster, her trengs både statlige initiativ og menneskelig empati.

Ali hadde ingen skolegang da han kom, men lærte seg flytende norsk det første året og tok hele grunnskolen det andre året. Nå skal han ta videregående og bli dataingeniør. Andre har behov for lengre tid og vil finne sin plass i omsorgsyrker, som håndverkere eller sjåførere. En del trenger et lavterskeltilbud med jobber som har mindre krav til formell utdanning. Norge trenger dem alle.

ANTON STEEN
PROFESSOR I STATSVITENSKAP, UiO

Teksten har tidligere stått på trykk i Dagsavisen.

Kort om rasisme

- Rasisme er et relativt nytt fenomen, og ble første gang systematisk fram-satt under framveksten av kolonialismen på 1700-tallet.

Raseteori

- Forskere og myndigheter over hele Europa drev fram en aktiv kampanje for å få folk til å tro at det fantes forskjellige menneskeraser og at den hvite «rasen» var mer utviklet og hadde høyere verdi enn andre «raser». Grunnlaget for raseteorien var et «behov» for å plyndre andre deler av verden. Vesten brukte raseteori for å fortelle folk at den vestlige verden hadde en gudegitt godkjenning til å okkupere andre land og folk. Raseteori skulle bli den eneste aksepterte intellektuelle linjen i Europa.

Norge også

- Norge støttet også opp om denne råtne «vitenskapen», og resultatet ble sterk undertrykking både av de nasjonale minoritetene samer, kvener og romanifolk, så vel som en uttrykt støtte og hjelp til de store europeiske kolonimaktene.

Nazismens framvekst

- Nazismens framvekst i Europa må ses i sammenheng med denne europeiske tradisjonen. Tysklands konsentrasjonsleire og ekstreme etniske rensing var ikke isolerte tilfeller; de andre europeiske kolonimaktene hadde drevet slik krigføring mot afrikanere, asiater, amerikansk og australsk urbefolkning i lang tid allerede. Hitler var faktisk inspirert nettopp av de store europeiske kolonimaktene, og brukte samme midler for å gi Tyskland «en rettmessig plass i Europa».

Men rasismen var ikke død

- Fremdeles er rasismen oppgående, den er faktisk så tradisjonell at mange feilaktig tror at den alltid har eksistert. Fremdeles er det folk som setter sammenheng mellom hudfarge og oppførsel. Fremdeles brukes kulturforklaringer som om kultur var medfødt. Fremdeles finnes det mennesker som ser på enkelte folkegrupper som mindreverdige. Fremdeles finnes uvitenhet. En snakker for eksempel om «afrikansk oppførsel» som noe alle afrikanere har, men ikke «europeisk væremåte» som noe alle europeere har, og ignorerer at Afrika er et kontinent som er langt større enn Europa, med tilsvarende større forskjeller.
- Rasisme handler om å tillegge folk spesielle egenskaper ut fra en lett synlig gruppetilhørighet, enten den er basert på hudfarge, religion eller andre forhold.

Bekjemp rasismen!

- Fremdeles nektes tidligere undertrykte kolonier å fungere økonomisk og sosialt. Fremdeles er vestens ledere mer opptatt av å innkassere renter og avdrag enn å bistå landene vesten har pint, plyndret og undertrykt gjennom mange hundre år. Vesten har blod på hendene og rasisme i hodet.
- Ta et aktivt standpunkt mot rasisme. Reager på rasisme du opplever rundt deg. Å ikke reagere er i praksis å støtte rasismen.
- Rasisme er skapt av mennesker og kan knuses av mennesker. Bekjemp rasismen!

Bli aktiv i
SOS Rasisme
sos-rasisme.no/bliaktiv

– En glemte nasjon

Det kurdiske folket teller rundt 40 millioner, men har ingen egen stat. AntirasisteN tok en prat med tre kurdiske aktivister for å lære mer om Kurdistan og kurdernes rettigheter i Norge.

Fakta: Kurdere

- Det finnes rundt 40 millioner kurdere i verden. Med dette er kurdene verdens største folk uten egen stat.
- 20 millioner bor i Tyrkia.
- 10 millioner bor i Iran.
- 6 millioner bor i Irak.
- Fra 2,5 til 3 millioner bor i Syria.
- En million kurdere bor i andre land, hovedsaklig som flyktninger.
- Mellom seks og sju tusen kurdere bor i Norge, de fleste fra Iran og Irak.

Karim Allahweysi er leder for Kurdisk gruppe i SOS Rasisme. Han kom til Norge i 1993 som flyktning fra iransk Kurdistan.

– Kurdistan ligger i fire ulike stater, forklarer Karim.

– Kurdistan er delt mellom Iran, Irak, Syria og Tyrkia. I alle disse statene er kurdere svært undertrykt. I 1988 opplevde vi et folkemord mot irakiske kurdere regissert av Saddam Hussein. Byen Halabja ble angrepet med gass 16. mars 1988, noe som markerte det verste i den tre år lange Anfal-kampanjen irakiske myndigheter førte mot kurdene, hvor 40.000 kurdiske byer og landsbyer ble utslettet fra 1986 til 1989. Men også i de andre statene hvor det kurdiske området ligger, har kurdene vært utsatt for grusomme overgrep, sier Karim.

– I vesten kjenner en ikke til folkemordet mot kurdere i iransk Kurdistan. Også her er hele landsbyer, blant annet byen Sardasht, utslettet og befolkningen fordrevet. Kurdere blir systematisk henrettet, og fengslene er fulle av kurdere. Etter valget i Iran i juni 2009, har situasjonen forverret seg ytterligere. Iransk Kurdistan er som en stor militærbase nå, med mellom 200 og 250.000 soldater fra den statlige hæren utplassert i området.

Også i Syria blir kurdene på det groveste undertrykt. Tortur, fengsling og henrettelser er utbredte metoder. Ti prosent av kurdene i Syria – rundt 300.000 mennesker – er statsløse og har ikke statsborgerskap med det tapet av rettigheter som det innebærer. I Tyrkia, hvor det bor flest kurdere, er situasjonen liknende. Militæret har en utstrakt kontroll over flere deler av samfunnslivet, og her sitter mange i fengsel, og først de siste årene – etter sterkt politisk press – har det blitt lov å bruke kurdiske offentlig. Bak dette presset

har blant annet EU stått. Siden Tyrkia er ivrige etter å bli med i EU, så har kurdene her etter hvert fått utvidet sine rettigheter – på papiret. Men militæret i Tyrkia ønsker ikke demokrati og frihet for noen, kanskje aller minst for kurdene.

I alle landene kjemper ulike kurdiske partier og sivile organisasjoner for frihet og demokrati.

– En egen stat ligger langt fram i tid. Men mange vil ha en kurdiske føderasjon eller indre sjølstyre. Det viktigste nå for oss kurdere er å oppnå rettigheter som mange i Vest-Europa tar for gitt. Det gjelder retten til å bruke sitt eget språk, få undervisning på kurdiske i skolene, yringsfrihet, selvvråderett og å ha de samme rettigheter og plikter som andre som bor i de respektive landene, sier Karim.

Se individene bak

I dag får mange kurdere avslag på asylsøknadene sine. I januar gikk kurdiske asylsøkere fra Syria til sultestreik mot at norske myndigheter tvangsutsender mennesker som har fått avslag på søknadene sine om asyl.

– Det handler om å se individene bak. For et menneske på flukt kan opphold i mange tilfeller bety liv eller død, men for kurdere er dette kanskje enda viktigere på grunn av undertrykkinga vårt folk har blitt – og fremdeles – blir utsatt for, mener Karim.

– For hvem vil frivillig dra tilbake til slike forhold som kurdene lever

under? Ikke bare er det en fare for å bli torturert, fengslet eller drept bare fordi man er kurder, men som kurder i disse områdene er det også vanskelig å få et levebrød. De ulike statene gjør forholdene for kurdere hardest mulig ved å ødelegge mest mulig av infrastrukturen i områdene hvor kurdere bor. Det finnes svært få jobber, man kan ikke reise fritt og man får heller ikke utdanning på sitt eget språk. Mange befinner seg i en håpløs situasjon med en infrastruktur som nesten ikke eksisterer, og myndighetene i disse fire landene er ikke interessert i å investere penger for å skape økonomisk vekst og arbeidsplasser i de kurdiske områdene.

– Norge har en historie som et land som i nyere tid har gitt mennesker på flukt opphold, og må respektere FN's flyktningekonven-

sjon også når det gjelder kurdernes rettigheter. Blant annet gjelder dette de såkalte MUF-erne, som har fått mye medieoppmerksomhet på grunn av den dårlige behandlinga de har fått av norske myndigheter. Vi mener at MUF-erne nå må få endelig opphold i Norge, ikke bare bør de få lovlig opphold, men staten bør også gi dem økonomisk kompensasjon for tiden de har levd i skjul og dermed ikke har kunnet arbeide. Samtidig er det viktig å ikke glemme andre kurdere også, sier Karim.

Kurdiske gruppe i SOS Rasisme

Hva gjør kurdiske gruppe i SOS Rasisme? spør vi.

– Som organisert i SOS Rasisme har vi flere oppgaver, forteller Karim.

– Den ene oppgaven vår er å ta vare på flyktninger og asylsøkere fra disse områdene og å sørge for at de blir best mulig integrert i det norske samfunnet. Vi arbeider også for å ta vare på å spre vår kultur, ramser Karim opp.

– I tillegg arbeider vi for at norske myndigheter skal anerkjenne folkemordet på kurdere, som nådde sin topp med Anfal-massedrapene og det kjemiske angrepet på byen Halabja i Saddam Husseins Irak i 1988. Når vi har oppnådd dette, vil vi at norske myndigheter skal legge press på FN for at de skal gjøre det samme. Bare slik kan vi få en best mulig garanti for at det ikke skal skje igjen.

Sultestreik for opphold

De tre første dagene i 2010 gikk rundt seksti syriske kurdere til sultestreik utenfor Stortinget for at de og deres landsmenn skulle slippe tvangsutsendelse fra Norge.

Sherwan Omar er styreleder for Foreningen for syriske kurdere i Norge. Han forteller oss om hvorfor så mange mennesker gikk til det drastiske skrittet å gå til sultestreik i protest mot norske myndigheters behandling av kurdiske asylsøkere fra Syria.

– Situasjonen i de kurdiske områdene i Syria er så ille at folk var villig til å gå til sultestreik for å stoppe tvangsutsendelsen av syriske kurdere fra Norge. Den andre dagen av sultestreiken vurderte vi om streiken skulle forlenges med en uke, men etter samtaler med flere politiske organisasjoner vedtok vi at vi etter tre dager skulle overlate saken til diplomatiske kanaler i stedet. Vi har håp om at det politiske presset vil føre frem, sier Sherwan.

For om dette ikke gir resultater, er aktivistene villige til å gå til sultestreik på nytt fra den 1. mars. Da regner Sherwan med to hundre deltakere.

På spørsmål fra AntirasisteN om hva de oppnådde med streiken, forklarer Sherwan at det viktigste de oppnådde, var oppmerksomhet rundt sin sak.

– Særlig var uttalelsene til Frp-leder Siv Jensen verdifulle for oss. Etter at hun ville anmelde partiet Rødt for lovbrudd siden de stilte et kontor til disposisjon for natta for aksjonistene på grunn av den ekstreme kulda, var vi plutselig toppsak i alle medier. Å få denne oppmerksomheten har vært en av de viktigste årsakene til at vi nå har rundt førti organisasjoner som støtter oss og deltar i nettverket rundt oss, avslutter Sherwan.

Internering av asylsøkere – plutselig glemte vi selve integreringen

Årlig får Norge inn hundrevis av papirløse asylsøkere. Dette er mennesker enkelte anser for å være en potensiell fare for samfunnet.

Av MAJDA BILLA

Ap-toppene Rune Gerhardsen og Jan Bøhler vil gå inn for en aktiv utkastning av kriminelle asylsøkere, og sverger til sterkere virkemidler som ifølge dem skal skåne samfunnet for en såkalt «asylkriminalitet».

Internering vil i praksis si frihetsberøvelse som foretas av myndighetene overfor noen, i dette tilfelle en gruppe - asylsøkere, med den hensikt å drive med aktiv kontroll over ulike handlinger man er redd skal utøves av gruppen. Internering vil derfor best kunne skje i lukkede leire hvor kontrollfaktoren er høy med en kontinuerlig overvåking. Hvordan vil dette skje i praksis, og har vi ikke lært av tidligere erfaringer? Kan myndighetene virkelig få gjennom dette forslaget uten å skåne uskyldige menneskers liv?

Internering er prøvd før

«Operasjon Demetrius» tok plass i Nord-Irland på begynnelsen av 70-tallet. Medlemmer av ulike paramilitære organisasjoner, eller personer man mistenkte for å være under disse organisasjonene ble internert i lengre eller kortere perioder på en tidsskala på over 4 år. Det ble senere bevist at flere av disse var uskyldige mennesker som hadde kommet på listen ved en feil, og at flere av de egentlige medlemmene og hovedpersonene hadde klart å unnsnippe før operasjonen ble satt i gang. Kombinasjonen av arrestasjon av uskyldige mennesker og rapporter om brutale forhold førte til at mange sympatiserte med voldelige grupperinger og støttet væpnede kamper – noe som kunne ha blitt unngått om myndighetene hadde gjort sin hjemmelekse grundigere.

Forutsetningen for denne ideen om internering av asylsøkere, er at flere asylsøkere identifiserer seg frivillig. Ifølge politikere får vi årlig inn 90-95% uidentifiserbare asylsøkere, noe som i praksis betyr at disse må pakkes sammen i interneringsleirene helt til en klar identifisering foreligger. Erfaringer med det norske byråkrati

AP-toppene Jan Bøhler og Rune Gerhardsen vil gå strengere til verks for å internere papirløse asylsøkere. Foto: Arbeiderpartiet CC BY-ND 2.0

«Compound 19», en del av «Operation Demetrius» i Nord-Irland på 70-tallet. Foto: Patrick McAleer CC-SA 2.5

tilsier at dette kan ta mer enn bare noen få måneder. Det vil igjen bety at uskyldige asylsøkere vil kunne dele leire med kriminelle asylsøkere. Og at vi, uten å vite det, er med på å danne ekstreme grupperinger.

Hvis en identifisering ikke ligger klar, er det fare for hjemsendelse av de asylsøkerne det gjelder.

«Hvis en asylsøker ikke gjør det som er praktisk mulig for å dokumentere sin identitet, skal UDI nå enten avslå søknaden eller eventuelt gi en begrenset oppholdstillatelse», er den klare beskjeden fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet til UDI. Og da stiller jeg Arbeids- og inkluderingsdepartementet dette spørsmålet: Hva defineres som «praktisk mulig» å gjøre for ressursvake asylsøkere?

Dopsalg i stedet for arbeid

Så tidlig som i februar 2009 gikk ministeren for dette departementet, Dag Terje Andersen, ut i media og proklamerte et klart nei til arbeidstillatelse til id-løse innvandrere. Hvis vi i Norge ikke

klarer å by asylsøkerne midlertidige eller faste jobber, vil mange dessverre finne andre måter å skaffe seg en lønning på. Det sier seg selv at om man ikke kan skaffe seg en jobb på lovlig måte med en berettiget arbeidstillatelse, vil noen mest sannsynlig gå ulovlige veier, som for eksempel salg av narkotika. Noe som igjen er en klar invitasjon til utsendelse av asylsøkere, og blir regnet som alvorlig kriminalitet, ifølge Ap-toppene. Vi må begynne å snakke om konsekvenser av de innvandringspolitiske mål hver for seg, og hvordan noen av disse målene kan ha konsekvenser for hverandre, framfor å tenke snevert. Internering er ikke synonymt med integrering!

Det virker som om dagens ferske regjering med Ap i spissen, kopierer og fikser på mange av Frps urealistiske og inhumane input i en allerede så sår innvandringspolitikk. Igjen er det snakk om en soleklar segregeringspolitikk hvor hensynet til enkeltmennesket uteblir. Det er ikke likegyldig hvilke midler man tar i bruk for å nå målet. I de fleste tilfeller er det

midlene som har størst betydning for hvordan målets utfall blir. En internering vil i høyere grad skade enn være til nytte. Vi inviterer til en «vi og dem»-holdning som er med på å ødelegge sammenkomsten av grupper og individer. I tilfellet med Nord-Irland opplevde man at enkelte av de uskyldige som ble satt på lista ved en feil, til slutt ble en del av det Nord-Irland ville unngå; uoffisielle eller offisielle medlemmer av ekstremismen, og flere som sympatiserte med denne formen for ekstremisme. En opplevelse av å bli anklaget som uskyldig, kan gjøre problemet enda større enn det er.

Slike problemstillinger er viktige å ta i betraktning når man skal ta en beslutning om hvorvidt man skal ha en internering av asylsøkere eller ikke. Hva er viktigst? Internering der problemene i praksis blir satt i midten av fire vegger? Eller en sunn integrering som gjør at vi kan se flere ting i et videre perspektiv og være til større hjelp med å forebygge det vi vil unngå?

Ny rapport om EUs flyktningpolitikk

Den Norske Helsingforskomité publiserte 22. oktober en ny rapport om EUs flyktningpolitikk under navnet «Out the Back Door: The Dublin II Regulation and illegal deportations from Greece».

Dataene til rapporten er samla inn på en studiereise til Hellas, Tyrkia og Irak tidligere i 2009. Rapporten er svært kritisk til den asylopolitikken som Hellas fører.

Hellas er det landet mange på flukt først kommer til i Schengen-sonen. Rapporten dokumenterer både dette og overgrep begått av greske myndigheter i ulike ledd svært godt, og kommer også med anbefalinger til den greske staten for å forbedre flyktningepolitikken. Vi legger ut tre her (i vår oversettelse fra engelsk):

I samarbeid med FNs høykommissær for flyktninger å utvikle en ny nasjonal asylopolitikk basert på full rett til å søke og få asyl og retten til å anke alle avslag.

[...]

Hellas må respektere sine internasjonale forpliktelser og stoppe praksisen med å deportere mennesker som ønsker å søke om asyl uten å la de få lov til dette, eller før de får muligheten til å anke legaliteten i deporteringen eller avgjørelsen bak det.

Hellas må introdusere retningslinjer om asylsøkeres grunnleggende menneskerettigheter for grensevakter, politifolk og kystvaktpersonell. Særlig må det utvikles en nasjonal plan for opptrening av beslutningstakere som bestemmer folks flyktningestatus.

Til slutt i rapporten påpeker forfatterne at ingen andre land anbefales å returnere flyktninger til Hellas før tiltakene for forbedring er truffet av den greske staten.

Hele rapporten fins på hjemmesidene til Den Norske Helsingforskomiteen: <http://nhc.no>

De to nazistiske listene Vigrid og Norgespatriotene stilte liste i henholdsvis Buskerud og Vestfold i forbindelse med stortingsvalget i fjor. SOS Rasisme oppsummerer her kampen mot nazistene i valgkampen.

Vestfold: Norgespatriotene stiller til valg

Norgespatriotene (NP) ble opprettet i 2007 av tidligere nestleder i Vigrid, Øyvind Heian. Norgespatriotene ble opprettet for blant annet å kunne stille til stortingsvalg i 2009.

Gruppen utpreget seg som sterkt rasistisk, og partiets eneste kampsak var å stoppe det de selv kjennte som «trusselen fra islam», samt utvise alle ikke-vestlige innvandrere som ikke var fullt integrert i det norske samfunnet. Gruppen unnlot allikevel ikke å omtale andre minoritetsgrupper på en rasistisk og diskriminerende måte. Gruppens nettside var full av nazistisk og rasistisk propaganda, og de gikk heller ikke av veien for å spre trusler mot innvandrere og antirasister. I juni 2007 ble Øyvind Heian dømt til åtte måneders fengsel for besittelse av barneporno, trusler mot politiet og drapstrusler mot justisminister Knut Storberget. Disse truslene skal ha kommet frem under en behandlingstime hos en psykolog.

Samlet underskrifter på falskt grunnlag

I følge valgloven må alle partier som stiller liste for første gang samle inn 500 underskrifter. Da NP gjorde dette, fortalte de aldri hva de egentlig samlet underskrifter til, men gjemte dette bak en underskriftskampanje for ytringsfrihet. Andre ganger ble dette maskert som et opprop for fred. Da det kom frem hva de hadde samlet underskrifter til, krevde også SOS Rasisme her at folk skulle ha rett til å trekke underskriften sin tilbake, uten at dette var til noen nytte.

Forberedelse til aksjoner

Sommeren 2009 startet aktivister fra de forskjellige lokallagene i Vestfold arbeidet med å informere folk om at NP stilte valglistene til stortingsvalget. At NP stilte til valg hadde fått negativ omtale i de forskjellige vestfoldavisene, og for mange var dette første gang de hørte om at et nynazistisk parti skulle stille til stortingsvalget.

Plakater ble klistret opp i alle byene i Vestfold, og aktivister sto daglig på for å dele ut løpesedler med informasjon om saken. På sensommeren og begynnelsen av skoleåret dro representanter fra SOS Rasisme rundt på de forskjellige skolene for å få elevrådene til å engasjere seg sammen med oss der NP vurderte å stille opp i skoledebattene.

Resultatet var samstemt. Ingen av elevrådene ville gå med på å la NP stille i skoledebattene. SVs førstekandidat Inga Marte Thorkildsen

Elever vender ryggen til Øyvind Heian i NorgesPatriotene på en skoledebatt i Vestfold. Parolen er: Ingen nazister på skolen vår – snu ryggen til NorgesPatriotene
Foto: Christian Høyby

dro allikevel rundt på de forskjellige skolene og advarte folk mot å samarbeide med SOS Rasisme, og heller la erfarne politikere møte Øyvind Heian i skoledebattene. Dette resulterte i at rektor ved Greveskogen videregående skole (Thorkildsens tidligere skole), Hans Christian Voie, nektet videre samarbeid med SOS Rasisme. Flere skoler trakk seg fra samarbeidet med SOS Rasisme på bakgrunn av Thorkildsens oppfordringer

I begynnelsen av august sendte Vestfold fylkeskommune ut et brev til samtlige videregående skoler i fylket hvor det ble fremlagt at alle partiene som stilte lister til stortingsvalget, kunne stille opp i skoledebattene. Elevenes trygghet ble her satt til side til fordel for nazistenes rett til å spre sin hatpropaganda. SOS Rasisme ga seg ikke og fortsatte å organisere skolens elever, opprette skolelag og mobilisere aktivister til å gjennomføre aksjoner under skoledebattene.

Flasker, kronestykker, og klorin

Under skoledebattene dro SOS Rasisme rundt på de forskjellige skolene i Vestfold og oppfordret elevene til på fredelig vis å ta avstand til NP gjennom å snu ryggen til partileder Øyvind Heian hver gang han fikk ordet under debattene. Vår ikkevoldelige

motstandsmetode ble tatt godt i mot av elever, og mange elevråd valgte å oppfordre sine elever til å bruke denne metoden. Allikevel møtte SOS Rasisme elever som sa de var villige til å bruke voldelige aksjonsmidler når NP kom til deres skole.

På Færder videregående skole i Tønsberg, ble SOS Rasismes aktivister møtt av mange frustrerte skoleelever som var villig til å bruke voldelige midler for å stoppe NP. Vi prøvde etter beste evne å overtale disse til å i stedet bruke vår metode, men til liten nytte. Bare et par minutter inn i skoledebatten ble Øyvind Heian møtt av stor motstand fra elevene, og flasker og søppel ble kastet mot han. Øyvind Heian forlot skoledebatten med et centimeterdypt kutt i pannen. Heian selv påsto å ha blitt beskyttet med et kronestykke, men etter at politiet hadde gått gjennom både opptak fra debatten, samt finkjemmet lokalet på jakt etter det påståtte våpenet, fant politiet ut at det eneste som kan ha truffet Heian var en tom plastflaske.

Hvordan en tom plastflaske kan forårsake et centimeterdypt kutt i Heians panne, er fortsatt ukjent. Tre dager senere ble det under en debatt i Tønsbergs blad nevnt at noen så Heian påføre seg selv disse

Mange elever brukte muligheten til å konfrontere Øyvind Heian etter skoledebattene.

skadene. Heian på sin side avviste dette, og fortsatte valgkampen. Arret i pannen ble vist frem som en krigsskade i kampen for et etnisk rent Norge, og høstet stor omtale på både NPs og Vigrids nettsider i valgkampen. Under skoledebatten på Thor Heyerdahl videregående skole i Larvik ble det kastet flasker med klorin mot Heian. SOS Rasisme tar avstand fra slike metoder, men anerkjenner allikevel dette som et tegn på elevenes frustrasjon over at en obligatorisk skoledag ble omgjort til en talerstol hvor nazistiske ytringer fikk fritt spillerom.

Kristoffer Strømseid fra Vestfold SOS Rasisme snakker med elever på de videregående skolene.

Elever blir tvunget til å høre på NorgesPatriotene i de obligatoriske timene som faller inn under skoledebattene.

Buskerud: Vigrid stiller til valg

Thorgrim Bredesen, leder for Vigrid, kommer med sitt åpningsinnlegg under debatten på Ål VGS i Buskerud.

Foto: Mats Estensen

En jente i følgesgruppa til Vigrid deler ut Vigrid-løpesedler på Gol VGS i Buskerud. Mange elever fulgte oppfordringen om å ikke at i mot slike løpesedler, fra den nazistiske organisasjonen.

Løpesedler med teksten «Aldri mer 1940 - Nei til nazister i valgkampen» og bilder av Vidkun Quisling, Tore Tvedt og Øyvind Heian ble delt ut i Buskerud og Vestfold.

Da det ble klart at Fylkesvalgstyrene i Buskerud og Vestfold godkjente henholdsvis Vigrid og NorgesPatriotene sine forslag til valglistene, vedtok SOS Rasisme at det skulle settes ned et utvalg dedikert til å bekjempe disse gruppene sin deltagelse under valgkampen. Det skulle spesielt gjelde kamp mot nazistene i skoledebattene.

Til tross for at skolene skal kunne stå fritt til å velge hvem de vil invitere til sine debatter, ble alle skolene pålagt av fylkeskommunen å invitere Vigrid i Buskerud og NorgesPatriotene i Vestfold. Konsekvensen av dette ble at tusenvis av skoleelever ble tvunget til å høre på nazistisk propaganda i obligatorisk skoletid. Dette er såvidt vi vet første gangen dette har skjedd i Norge etter 1945.

Om Vigrid

Vigrid ble dannet på slutten av 90-tallet av den nå 66 år gamle Asker-mannen Tore Wilhelm Tvedt, som påstår at han har fått et kall fra den norrøne guden Odin om å redde «den hvite rasen». De er kjent for å være en voldelig gruppe som har stått bak ran av våpen, voldshandlinger og trusler mot innvandrere og antirasister. Tvedt ble i 2008 dømt til fengsel av høyesterett for å ha uttalt til VG at jøder ikke er mennesker, men «parasitter som må renskes ut». Politiet mistenker at han hadde psykisk innvirkning på mennene som drepte 15 år gamle Benjamin

Hermansen i 2001. Hans høyre hånd, 29 år gamle Thorgrim Bredesen fra Røyken i Buskerud, har tatt over som politisk talsmann i media. Han er døpt Kristian, men byttet navn til Thorgrim fordi Kristian er et kristent navn. Det er Bredesen som har representert Vigrid i valgkampen.

Sanket underskrifter på løgnaktig grunnlag

Det var på vinteren i 2009 at Vigrid begynte å sanke inn underskrifter for sin liste. Valgloven sier at nye lister må samle inn 500 underskrifter per fylke for å kunne stille til valg. Da Vigrid gjennomførte dette ble det gjort på svært tvilsomt vis. I Nesbyen fortalte de folk at de skrev under på et opprop mot et nytt asylmottak, og da folk fikk vite hva de faktisk hadde skrevet under på følte de seg lurt. En mann fortalte at han anså dette som et hån mot foreldrene hans, som deltok i motstandskampen under krigen. Andre steder fortalte de at de samlet inn underskrifter mot kriminalitet. SOS Rasisme krevde at folk skulle ha muligheten til å trekke sine underskrifter, men vi fikk som svar fra fylket at dette var en sak mellom tillitsvalgt i Vigrid, altså Thorgrim Bredesen, og de som hadde skrevet under. Det er ingen grunn til å tro at påstandene til folk som følte seg lurt ble tatt til etterretning.

Før skoledebattene

På sensommeren dro represen-

tanter fra SOS Rasisme rundt i Buskerud for å snakke med elevrådsledere ved de forskjellige skolene i fylket. Resultatet var samstemt: Ingen av elevrådslederne vi var i kontakt med ønsket at Thorgrim Bredesen skulle få anledning til å spre sin nazistiske propaganda i skoledebattene. Til tross for dette ble skolene pålagt å invitere Vigrid. Unge Høyre truet da med å boikotte alle debatter der Vigrid ville komme, men gikk tilbake på dette kravet da de ikke vant noe gehør hos AUF. Thorgrim Bredesen ble flere ganger gjengitt i media, der han ukritisk fikk benekte at Vigrid er noen nazistisk organisasjon. Dette til tross for at han faktisk har vært en av lederskikkelsene i det nazistiske miljøet i ti år. I denne perioden har han blant annet solgt hakekorsflagg på postordre.

I Buskerud gikk Vigrid på forhånd ut og annonserte hvilke ni skoler de ville sende sin representant Thorgrim Bredesen. Opprinnelig inkluderte disse planene Ringerike Videregående Skole i Hønefoss, men da elevrådet på denne skolen etter samarbeid med SOS Rasisme klarte å samle inn 450 underskrifter på en og en halv time mot å la Vigrid slippe til, ombestemte Vigrid seg og valgte heller å stille på Rosthaug Videregående Skole i Modum. Til tross for elevenes engasjement valgte også rektoren ved Ringerike Videregående Skole å ønske Vigrid velkommen. Ved de andre skolene fikk de også lov til

Oppsummering av valgkampen

Latterlige valgresultater – NP legger ned

Både Vigrid og Norgespatriotene gjennomførte turbulente valgkamper uten å oppnå store resultater. Begge partiene fikk rundt 180 stemmer, noe som særlig Øyvind Heian var misfornøyd med. Ja, han var så misfornøyd at han etter valget la kortene på bordet og innrømte at partiet ikke hadde mange aktivister foruten ham selv. Hele partiet var også finansiert fra hans egne trygdepenger, uttalte han i en erklæring på vegne av partiet, hvor han gjorde det klart at partiet var lagt ned – eller i det minste satt på en langvarig pauseknapp.

Etter lengre tids kaos også rundt Vigrid, da Tore Tvedt i november kunngjorde at han legger ned sitt arbeid i Vigrid og at sekta med det var lagt ned, ble det klart at zweiführer Bredesen ikke la ned sitt arbeid, og at dette var ukjent for ham. Derfor kan vi med rimelig sannsynlighet anta at Vigrid med Bredesen i spissen kommer til å fortsette sitt arbeid, og at det er viktig å fortsette arbeidet mot nettopp denne sekta i Buskerud og andre steder den måtte finnes.

SOS Rasisme har fått nye medlemmer

All erfaring sier at når nazistene slipper til med sitt budskap, øker rekrutteringen til miljøene deres. Det er ingen grunn til å tro at det er noe annerledes denne gangen. Da er det gledelig at SOS Rasisme i løpet av valgkampen har fått flere nye medlemmer og aktivister i Buskerud som en følge av vårt arbeid. Og flere nye aktivister trengs fortsatt, for det er tydelig at kampen mot rasisme og nazisme fortsetter.

å komme, til tross for at svært mange elever uttrykte at de ikke ønsket at dette skulle skje. Det ble også vurdert som en såpass stor risiko at Vigrid sine medlemmer fikk politibeskyttelse ved hver skole.

10% på Ål

Ved Ål videregående skule i Haltingdal endte Vigrid opp med å få 10% av stemmene. Hvor mange av disse som var «tullestemmer» og hvor mange som var reelle er vanskelig å fastslå, men det som virkelig er bekymringsverdig er rektors uttalelser rundt dette i etterkant. Til Dagbladet uttalte han blant annet følgende: «Det viktigste er at elevene deltar i demokratiske prosesser og at de stemmer». Han mente altså at det ikke er hans jobb å bli overrasket over hva elevene stemmer på.

Advarte mot nazismen

Holocaustdagen ble i Risør markert på Fredshuset. Tidligere kunnskapsminister Øystein Djupedal advarte ungdommen fra talerstolen: – Vi må fortsatt være på vakt mot nazisme og totalitære regimer i alle fasonger. Derfor er Holocaustdagen fortsatt så viktig, og historien gjentar seg på Balkan, Rwanda og Kongo.

Benjamin ble minnet

– 27 januar ble Benjamin Hermansen minnet over hele landet gjennom SOS Rasisme sin markering "Bål for Benjamin". Benjamin Hermansen var en 15 år gammel gutt med norsk mor og ghanesisk far og ble drept på grunn av sin hudfarge i 2001. Tre medlemmer av den nynazistiske grupperingen BootBoys ble dømt for drapet.

Planlegger nazi-angrep mot Sveriges Riksdag

Det svenske sikkerhetspolitiet Säpo sier i en kommentar at man tar truslene på alvor, og at man har gjort visse tiltak.

Ifølge Aftenbladet har de planlagte attentatene sammenheng med tyveriet av skiltet «Arbeit macht frei» fra konsentrasjonsleiren Auschwitz i Polen 18. desember i fjor.

60 biler vandalisert på Beitostølen

35 biler som sto utenfor Beitostølen leilighetshotell har fått risset inn forskjellige symboler som hakekors og lignende av vandaler, opplyser politiet. I tillegg har flere biler blitt vandalisert på Beitostølen.

Integrering gjennom jobb

Sadat Abbasi er en livsglad 61-åring som absolutt har funnet sitt yrke i livet. Med erfaring tilbake til da hun var 17 år og hadde egen salong med fem ansatte i Iran, er det imponerende å se tempoet hun enda opprettholder.

Av GEIR RICHARD HAUGEN

Var det en lang prosess å etablere seg som frisør her? spør vi.

– Nei det var ganske så greit. Jeg var ansatt hos en frisør i en prøveperiode og ble allerede etter to uker godkjent. Frisøren forespeilet meg å åpne egen salong.

Men Sadat Abbasi takket nei!

– Jeg ønsket å bli bedre i norsk språk først, fortsetter hun. Språk er nøkkelen til alt. Nå er det hennes 8. år med egen salong i Trondheim.

– Jeg begynte å studere på Gerhard Schønnings skole. Livet ville blitt kjedelig uten jobb. Derfor ble tiden med norske studier ekstra tung.

Frisør og forfatter

Sadat er samtidig av den kreative typen som løser problemet med å skrive en bok. Først skrev hun en diktsamling. I ettertid har hun skrevet ytterligere to bøker: «Skjønnhetspleie med frukt og grønnsaker» og «Fra virkeligheten». Sistnevnte handler om iranske familier som emigrerer til utlandet etter revolusjonen i 1979 og frem til i dag.

Bøkene selges i salongen hennes og hun er godt fornøyd med salget. Abbasi føyer til at kunder har etterlyst en iransk kokebok. – Det er oppe til vurdering, smiler hun.

Det er et variert tilbud ved denne salongen, du har vel stor variasjon i kunder? spør vi.

– Ja. Og veldig mange av mine kunder kommer grunnet napping. Det er noe de normalt drar til Tyrkia eller Thailand for å få gjort.

Siden hun praktisk talt har monopol på napping er hun inne på tanken å holde kurs, slik at napping blir videreført og ikke blir «borte» ved pensjonsalderen.

Sadat Abbasi viser frem utstyr og materiell fra frisørsalongen hun arbeider i Foto: SOS Rasisme

sine. Men hva er det hun gjør som er annerledes?

– Jeg vet ikke helt. Tror kanskje det er en måte å vise takknemlighet på? Uansett grunn blir jeg veldig glad for blomstene.

Det var en vesentlig forandring å være frisør i Norge, for her kunne hun også klippe menn, noe kvinner ikke får gjøre i Iran. Sadat forteller at hun trives best som frisør på grunn av kundene.

– Å se fornøyde kunder gir meg energi. Det er også noe legen min har merket seg. Han fortalte meg at jeg var hans første pasient som noensinne har kranglet seg fra en sykemelding.

Men hva er det Sadat liker så godt med å jobbe i Norge?

– Man kan konsentrere seg her. Folk i Norge er presise og kommer til avtalt tid. Det er kort sagt veldig trivelig å jobbe i Norge, svarer hun

det norske klimaet: Er ikke Norge kaldt sammenlignet med Iran?

– Neida. Det er perfekt. Jeg trives med snø. Hjemme blir det i juli mellom 45 og 50 grader. Butikkene må holde stengt mellom klokken 13 og 17 så personalet kan hvile seg før de igjen holder åpent.

Frisørene holder det gående!

Ett hovedskille mellom Norge og Iran i frisørfaget er nok antall kunder. Abbasi er en effektiv frisør som er blitt spurt hvorfor hun klipper så fort. Til det forteller hun at i Iran var det helt normalt at 30 kunder satt og ventet på henne. Da må det gå fort unna.

Før denne artikkelen klippes og styles i tuppene, er det noe du ønsker å formidle til leserne av AntirasisteN?

– Jeg vil bare si at jeg tror det er tradisjoner og språket som skiller menneskene. Ikke mennesket.

Sadat mottar ofte blomster fra kundene

Vi klarer ikke styre oss unna å spørre om

Aktivistportrettet

Navn, alder, lokallag?

Emil Kruke, 17 år, leder for Alta SOS Rasisme ungdom

Hva gjør du om dagen?

Jeg går 2. året på videregående, studie-spesialisering allmennfag

Hvor lenge har du vært aktiv i SOS Rasisme og hvordan ble du aktiv?

Jeg har vært aktiv i SOS Rasisme i 2 år, og meldte meg inn under Bål for Benjamin-markeringen i 2008. Jeg ble aktiv fordi jeg hadde hørt mye bra om SOS Rasisme og fordi jeg kjente noen som var aktive i Alta SOS Rasisme. Senere startet jeg lokallag selv.

Hvorfor er du aktiv i SOS Rasisme?

Jeg er aktiv fordi jeg synes at det er en bra sak, og fordi man alltid må kjempe i kampen mot rasisme, og når man oppnår resultater så vet man at kampen er verdt å kjempe for.

Hva gjør lokallaget i Alta SOS Rasisme Ungdom og hvilke planer har dere framover?

Vi har tidligere holdt foredrag på skoler, og det neste vi skal gjøre er å markere Bål for Benjamin og få et oppslag i lokalavisen angående markeringen. Videre har vi planer om å sette i gang foredragsrunder om rasisme og anti-rasistisk arbeid på ungdomskolene i nærmiljøet.

Hvis du skulle anbefale lokallagene en antirasistisk aktivitet, hva skulle det være?

Jeg vil anbefale lokallagene å holde foredrag på skoler, fordi det er der ungdom er samlet og de er åpne for å ta til seg informasjon om antirasistisk arbeid. Ved å holde foredrag når man ut til folk, samtidig som man kan verve medlemmer og få nye aktivister til lokallaget.

– La Mahsi og Jamshid bli!

SOS Rasismes lokallag på Lørenskog fikk høre at det satt to unge kirkeasylanter i en av kommunens kirker – det ble tema på første møte etter sommerferien, hva var historien bak dem, hva kunne lokallaget gjøre og hva ville skje fremover.

Det var svært liten info å finne om kirkeasylantenes situasjon – kun en artikkel fra Romerikes Blad – så leder for Lørenskog SOS Rasisme, Renate Lehne, dro for å møte guttene.

– Jeg ankom kirken da det hadde blitt mørkt, klokka var vel rundt åtte, forteller Renate. – Jeg gikk på baksiden av kirken og ble møtt der. Kirkeasylantene stod på utsiden av rommet sitt på en slags terrasse, terrassen var nå blitt guttenes form for friluft. «Velkommen til oss», sa de. Det var fire voksne mennesker som møtte meg, asylantene Mashi og Jamshid og to venner av dem.

Vi bestemte oss for å gå inn. Vi måtte klatre inn et vindu og jeg forstod fort at jeg ikke skulle ha valgt høyhælte sko. Rommet vi kom inn på var ganske lite og det minte særdeles mye om min fremtidige studenthybel, den eneste forskjellen var at det her bodde to på samme rom, sier hun videre.

– Jeg visste ikke hva jeg skulle forvente meg, men asylantene gjorde det straks klart at jeg var veldig velkommen. Bordet på det lille rommet var dekket med kake, kjeks, afghansk nøtteblanding, brus og kaffe. Asylantene startet

med å takke meg. Forundret satt jeg der med kake i munnen og brus i hånden og følte at det var jeg som burde takke, ikke de. De fire voksne menneskene begynte å prate i munnen på hverandre om situasjonen. Jeg ble overveldet av informasjon. Mashi og Jamshid hadde forlatt Afghanistan med resten av familien for åtte år siden da de begge hadde vært unge tenåringer. De hadde bodd i Norge i fire år. Mashi gikk på Skedsmo vgs og savnet tydelig vennene sine.

Jamshid hadde startet et gate-

kjøkken fra bunnen av, et gatekjøkken med flere ansatte. Jamshid hadde betalt skatt i flere år, men til hvilken nytte?

Jamshid og Mashi fikk tilsendt et brev i fellesferien. Brevet fortalte at de måtte forlate landet innen ti dager. Den norske stat hadde gitt dem ti dager til å si farvel til fire år.

– Jeg kan åpne bankkonto, være registrert i brønnøysundregistret og jeg må betale skatt – men jeg får ikke lov til å bo her, sa Jamshid med et uforstående uttrykk i ansiktet.

Renate sier at hun ikke hadde noe svar å gi.

– Det mest tragiske med situasjonen til asylantene er splittelsen av familien, og utsendelsen på grunn av at de var gutter, hva gir

en stat rett til å splitte en familie? spør Renate. – Tror UDI at deres foreldre akter å sende dem tilbake alene, eller var dette rett og slett taktisk for å få ut hele familien?

Et annet spørsmål er om dette var et trekk i valgkampen gjort av den rødgrønne regjeringen for å bevise overfor opposisjonen at også de kan ha en restriktiv innvandringspolitikk, spekulerer hun.

Uka etter stelte lokallaget i stand en fakkellaksjon utenfor kirka – en tårevåt aksjon for enkelte. Det var plakater i fargerik skrift hvor det stod «La onklene mine bli», «Ikke send sønnene våre tilbake til blodige Afghanistan» og «La oss være en familie». Renate Lehne holdt en kort appell. Lokallaget ble enige om at dette skulle bli en tradisjon på søndager inntil de får lov til søke på nytt.

Leserbrev fra Bergen SOS Rasisme: Fører den rødgrønne regjeringen en human asylpolitikk?

I dag er det krig flere steder i verden og klimaendringene er blitt en stor trussel. Mer enn 42 millioner mennesker, der 80% er kvinner og barn, er på flukt i dag.

Som et NATO-land er Norge alliert med krigførende land, og vi er selv involvert i krigen i Afghanistan. Vi selger våpen som brukes i krig, og står i tillegg for en del av luftforurensningene i verden. Disse forholdene gjør at Norge indirekte er med på å skape flyktninger.

Da den rødgrønne regjeringen for fire år siden skrev sin første regjeringserklæring, Soria Moria I, skrev de blant annet:

«Regjeringen vil føre en human, solidarisk og rettssikker flyktning- og asylpolitikk. Norge har en klar moralsk forpliktelse til å ta sitt ansvar for mennesker som trenger beskyttelse».

Den 3. september 2008 la regjeringen frem tretten inhumane tiltak som skulle være en kraftig innstramming i asylpolitikken. Den 1. juni 2009 la de fram åtte nye tiltak. Tiltakene bryter blant annet 16 punkter i barnekonvensjonen,

som skal prioriteres høyest i den norske lov.

Skremselspropaganda

Stasministeren påstår at tiltakene er nødvendige for at færre asylsøkere som «ikke trenger beskyttelse» skal komme seg inn i Norge. Tiltakene blir altså brukt som skremselspropaganda, slik at flyktninger skal velge andre land enn Norge.

Et eksempel er tiltak nummer 6 i den første runden med innstramninger. Der står det:

«Det kan etter en individuell vurdering gis begrensede tillatelser uten rett til fornyelse, for enslige mindreårige søkere over 16 år som i dag får oppholdstillatelse kun fordi norske myndigheter ikke finner omsorgspersoner.»

Dette vil si at kommer du til Norge som 16-åring vil du få «midlertidig» asyl, men bli sendt ut av landet så snart du fyller 18,

for da er du voksen og kan ta vare på deg selv.

Forestill deg situasjonen til ei jente på seksten år. Hun kommer fra krig og elendighet. Myndighetene er ute etter foreldrene, og hun har blitt truet på livet og voldtatt. Drar hun tilbake, kommer hun til å bli drept. Etter 3 år på flukt, kommer hun endelig til Norge, et av verdens rikeste land, og hun er så heldig å få innvilget asyl. Hun blir selvfølgelig kjempesglad!

Men så får hun vite at, om under to år, den dagen hun fyller atten, blir hun sendt tilbake, for da skal hun være i stand til å ta vare på seg selv. Med andre ord, om to år vil hun dø. Tiltaket trådte i kraft 1. mai 2009.

«Feil asylsøkere» kommer til Norge

Dette fordi vi vil skremme de «feile» asylsøkerne vekk fra Norge. Sverige og Danmark har en mye strengere asylpolitikk enn Norge. Til tross for det står de for en mye større andel asylsøkere enn det vi gjør.

Det eneste disse tiltakene gjør er å gjøre situasjonen verre for

de som bor her. Folk flykter ikke for gøy, folk forlater ikke venner, familie og alt de eier dersom de ikke har en grunn til det.

Førstevalget i de fleste land vil være å flykte til nabolandene, ikke til Norge. Det er sikkert derfor Iran tar imot rundt én million irakiske flyktninger hvert år.

Likevel beskylder vi blant annet irakiske asylsøkere for å «trenge seg inn i vårt territorium.»

Dette er statlig rasisme og brudd på norsk lov!

Gammel regjering – nye muligheter?

Når vi ser på regjeringen, var både AP og SP for tiltakene, mens SV tok dissens. SV liker heller ikke krigen i Afghanistan, men

støtter uansett opp om regjeringen som først skaper nød, for så å nekte folk dette får konsekvenser for, å få beskyttelse.

Så lenge SV er i kraftig mindretall og ikke står for egne meninger, har vi et håp på en mindre rasistisk hverdag for asylsøkerne? Vi vet ikke.

Det vi vet er at det er viktig at du som enkeltperson tar et standpunkt mot den statlige rasismen og jobber aktivt mot rasisme på skolen din, på arbeidsplassen og alle andre plasser du skulle finne på å være!

ALVA KNUDSEN SÆTERDAL
SARA MARIE SKAUG BJØRKL
BERGEN SOS RASISME.

Familien til avdøde Døndu Tulum mottar nazitrusler

Sønnen prøvde tre ganger å anmelde truslene. Politiet ville ikke motta anmeldelsen. – Vi tar selvfølgelig alle slike henvendelser på alvor. Det angivelige problemet med å få levert anmeldelsen vet vi foreløpig ikke noe om, men vi akter å finne ut hva som er skjedd, sier Kommunikasjonssjef i Oslo politidistrikt, Kari Huseby til Dagbladet.

Færre rasistiske angrep i Russland

For første gang på seks år faller antall ofre for angrep motivert av rasisme og nynazisme i Russland. I fjor ble 71 personer drept i hatangrep, mens 110 mistet livet året før. 333 personer ble skadd i slike angrep. I 2008 var tallet 487, melder Sova.

Holocaust i tegneserieform

Illustrator og forfatter Mikael Holmberg (48) har laget tegneseriealbumet «26. november» – datoen i 1942 da norsk politi gikk til storaksjon mot norske jøder. Jeg forteller opplevelsen til fire jordnære norske jøder rundt denne datoen, og om hvordan de unnslapp folkemordet. Albumet trykkes opp i 14000 eksemplarer, hvorav 10000 skal gis til ungdom som reiser med de Hvite busser til Auschwitz, mens det øvrige opplaget vil bli solgt ordinært.

Romfolket er mest diskriminert

Rasisme og diskriminering er svært utbredt over hele Europa ifølge en omfattende EU-rapport. Romfolket er hardest rammet. I gjennomsnitt hadde hver person fra romfolket som ble intervjuet, opplevd å bli diskriminert 4,6 ganger i løpet av det siste året. Av dem som ble utsatt for diskriminering eller rasisme, lot 82 prosent være å rapportere om hendelsen til myndighetene. 74 prosent hadde blitt angrepet eller truet de siste 12 månedene.

SOS Rasisme på besøk i Russland

Rundt tyve mil fra den norsk-russiske grensa ligger byen Murmansk med sine drøyt 310.000 innbyggere. På grunn av vår gode arbeid i Norge var russiske samarbeidspartnere på besøk hos oss på vårparten i 2009, og til gjengjeld lovte vi å besøke dem i løpet av høsten.

Av JAN ERIK SKRETTEBERG

Da organisasjonen Gumanitarnoe Dvizjenie Molodjozji, eller Ungdommens Humanistiske Bevegelse – som kanskje blir den mest presise norske oversettelsen – skulle arrangere seminaret «Kino protiv ksenofobii» («Film mot fremmedfrykt»), bestemte SOS Rasisme seg for å sende en representant den lange veien til Russland. Ikke at veien er så lang rent geografisk fra Norge til Murmansk, men dersom en reiser fra Oslo, må en først ta seg til Kirkenes før en så fortsetter med rutebuss fra den tidligere gruvebyen gjennom det delvis golde landskapet på Kolahalvøya i retning Murmansk. Med grensepassering og en stopp på veien tar denne turen drøyt fire timer, og på veien passerer man en rekke minnesmerker fra 2. verdenskrig, noe som veier opp for en til dels ekstremt dårlig veikvalitet som gjør at knær blir gule og blå underveis.

Murmansk er verdens største by nord for polarsirkelen og var av stor betydning under krigen på grunn av den isfrie tilgangen til Atlanterhavet. Byen var hovedhavn for vestlige forsyninger etter at Sovjetunionen ble trukket inn i krigen sommeren 1941, og byen ble delvis bombet av tyske fly siden den tyske landoffensiven ble stoppet i Litsadalen, omtrent halvveis mellom Murmansk og grensen til Norge.

En atypisk turistby

Murmansk i 2009 tiltrekker en del turister. Men det er ikke typiske turistaktiviteter som trekker utlendinger til byen, som arkitektonisk kanskje ikke er noe å rope hurra for. Klimaet er også forholdsvis ugjestmildt – det er lite sol, og den lave temperaturen kombineres ofte med sur vind. Men på grunn av de klimatiske forholdene er fiskemulighetene ypperlige på Kolahalvøya. Dette, og andre typer aktiviteter innenfor villmarksturisme, trekker mange turister over fra Norge og Finland til Kolahalvøya og til Murmansk.

Med sine over 310.000 innbyggere er Murmansk en meget stor by i norsk sammenheng, men en liten by i Russland. Byen er ikke en gang blant de femti største byene i

Typisk blokkbebyggelse i Murmansk

Russland regnet etter innbyggere. I tillegg har befolkningen falt de siste årene. Grunnene til dette er flere, men på generell basis faller befolkningen kraftig i Russland på grunn av alkoholisme, sykdommer, fraflytting og lave fødselsrater, noe en også kom inn på under seminaret.

Organisasjonen

Gumanitarnoe Dvizjenie Molodjozji ble dannet i 2003, og er foreløpig en liten organisasjon. Men takket være gode kontakter med utenlandske samarbeidspartnere (blant annet det norske generalkonsulatet i Murmansk og hotellet «Poljarnye Zori», som har norsk hotelldirektør), har de skaffet seg en solid økonomisk base og eget kontor hvor aktivister kan møtes når det måtte være ønskelig. Organisasjonen har en heltidsansatt daglig leder for å trekke i trådene på mest mulig effektivt vis.

Arbeidsoppgavene organisasjonen har satt fore seg er å kjempe mot rasisme og fascisme og for menneskerettigheter. Rasismen står dessverre alt for sterkt i Russland. I 2008 ble mer enn 100 mennesker drept i rasistiske voldshandlinger i landet. Særlig var det folk fra de tidligere sovjetrepublikkene i Sentral-Asia og Kaukasus det gikk utover. Antifascismen står

av historiske årsaker sterkt i Russland, men det fins ingen landsdekkende organisasjoner som kjemper mot rasisme og fascisme. I stedet er det ulike lokale initiativer som kjemper om hegemoniet, noe som ofte går ut over den samlede innsatsen mot rasisme og fascisme. Det er ingen tvil om at det russiske samfunnet ville hatt godt av en landsdekkende medlemsorganisasjon som kjemper mot rasisme. Det var også noen av tankene SOS Rasismes representant forsøkte å formidle til den russiske samarbeidspartneren.

Film mot fremmedfrykt

Seminaret SOS Rasisme besøkte, var et seminar hvor en på ettermiddagstid viste filmer som tok for seg temaene rasisme og fremmedfrykt. Etter filmene samlet deltakerne seg til gruppediskusjon hvor alle fikk lov til å si sin mening. Filmene som ble vist, var første kvelden den amerikansk/kanadiske filmen «Crash» (2006) regissert av Paul Haggis med diskusjon etter filmen over temaet «Rasismens utvikling». Dagen etter var det ny film, denne gangen tysk fra 2003 med originalnavnet «Lichter», med engelsk tittel «Distant Lights», regissert av Hans-Christian Schmid. Diskusjonen etterpå dreide seg om temaet

Foto: Antonio Bonanno / flickr.com

«Migrasjon i dag – problemer eller muligheter?». Den siste kvelden var det Thomas McCarthys «The Visitor» som ble vist, uten at SOS Rasismes utsendte fikk med seg denne. Diskusjonstemaet denne kvelden var «Migrasjonspolitik».

Mellom 25 og 40 mennesker ble værende til diskusjonen etter de to filmene. Ikke et dårlig tall med tanke på hvor kaldt det da var i lokalet (I Russland styrer myndighetene sentralvarmen i de fleste bygninger, så i slutten av september står frostrøyken også innendørs i Murmansk siden sentralvarmen ennå ikke er slått på, selv i polare strøk. I april blir problemet det motsatte lenger syd i landet, siden temperaturen stiger fra da og sentralvarmen enda ikke er slått av i de fleste byer). De fleste bidro også i diskusjonen med sine synspunkter både om filmen og på det aktuelle temaet som var oppe til debatt.

På dagtid, før filmseminaret tok til, var det samtaler mellom SOS Rasismes representant og representanter fra arrangørene og også fra andre antirasistiske grupperinger som er aktive i Murmansk. Dette gav et innblikk i hva slags forhold politiske aktivister jobber under i et samfunn som er langt annerledes enn Norge.

Frykter forbud

For flere av organisasjonene vi møtte, frykter å bli erklært forbudt av myndighetene. I Russland har dette vært en vanlig metode å kvitte seg med organisasjoner som jobber for menneskerettigheter. Ifølge det russiske lovverket er alle «ekstremistiske» organisasjoner forbudt, og myndighetene erklærer ofte en organisasjon som «ekstrem» dersom dette er nødvendig for å kvitte seg med organisasjonen. Folk som ikke bøyer seg, kan bli møtt med hardere lut dersom dette er nødvendig.

Dette gjaldt blant annet advokaten Stanislav Markelov og journalisten Anastasija Baburova. Begge var menneskerettighetsaktivister og ble skutt og drept av ukjente gjerningsmenn 19. januar 2009. Markelov forsvarte russiske antifascister og ofre for nazistenes gateterror i Russland. Baburova hadde avslørt mye grums om nazistiske grupper i Russland gjennom avisen hun arbeidet i, Novaja Gazeta. Både Human Rights Watch og Amnesty International har krevd upartiske granskninger av drapene uten å få gjennomslag for dette hos russiske myndigheter.

Det har vært nevnt at myndighetene kan stå bak disse drapene, på samme måte som de også kan stå bak drapet på Baburovas tidligere kollega, Anna Politkovskaja. Uansett om dette er sant eller ikke, så vil det være slik at dersom ingenting gjøres, så vil landet til slutt kunne ende opp som et åpent terrorregime, nevnte noen av aktivistene SOS Rasisme traff.

(Det kom likevel frem i slutten av oktober at de antatte morderne kan være tatt, to høyre-ekstremister.)

Rikere på erfaringer

SOS Rasisme og den russiske arrangørorganisasjonen utvekslet mange ideer i løpet av de dagene besøket varte. Begge hadde noe å lære av hverandre, og vi hadde det hyggelig sammen. Fra vår side var det interessant å se på forskjeller og likheter i arbeidet til en stor, landsdekkende og en liten, lokal organisasjon. Vi ser frem til å holde kontakten med våre nye russiske venner også fremover.

Fotballmuseet åpner ny utstilling

AntirasisteN tok en prat med Tommy Christensen – daglig leder ved Fotballmuseet på Ullevål Stadion i Oslo – om deres nye utstilling «Fair Play – respekt for nazister?»

1. mars åpner Fotballmuseet på Ullevål stadion i Oslo en ny utstilling om fotballandslaget vårt i mellomkrigstida. Høydepunktet var bronsemedaljene i Berlin-OL i 1936 og VM-deltakelse i Frankrike i 1938.

Tommy er øverste ansvarlige for utstillinga, og forteller at målet med den er å vise fram at det var mer som preget norsk idrett i mellomkrigstida enn bare det reinte sportslige. Inspirasjonen til å lage nettopp denne utstillinga kom når vi fikk donert flere gjenstander til museet som hadde sin opprinnelse fra nettopp mellomkrigstida.

Idrett og politikk

– Da kom ideen relativt kjapt, forteller Tommy. Videre sier han at det er viktig for museet å ta tak i tidsånden fra den gang. Politikk spilte en stor rolle i idretten den gang. Idretts-Norge ble splittet i 1924, da Arbeidernes Idrettsforbund ble stifta etter at Norges Landsforbund for Idrett hadde begynt å rekruttere streikebrytere til den klart høyrepregede Norges samfundshjelp, eller Samfundshjelpen på folkemunne. Landsforbundet for Idrett var den gangen underlagt Forsvarsdepartementet og hadde en klar politisk profil og misjon. Arbeiderbevegelsen var i frammarsj og ønska å opprette en motvekt til Samfundshjelpen, forklarer Tommy.

– Det rådde fotballfeber rundt landslaget den gang. I ettertid er det gjort beregninger basert på dagens system for FIFA-rangering, og de kom fram til at Norge ville vært nummer sju på denne rankinga dersom den hadde eksistert den gangen.

Norge hadde et godt landslag den gangen, og slo blant annet både Østerrike og Ungarn i oppkjøringa til OL-turneringa i 1936. De olympiske lekene foregikk i Berlin og skulle i ettertid bli kjent som nazi-Tysklands store propaganda-OL. I den første kampen i OL slo

Norge oppskriftsmessig Tyrkia 4-0 og avanserte til kvartfinale. Her venta vertsnasjonen Tyskland, og de fleste toppene i nazipartiet var på tribunen under kampen. Blant annet skulle dette bli den første og eneste kampen Adolf Hitler var til stede på. Men de tyske nazitoppene skulle bli skuffa. Magnar Isaksen fra Lyn skåra begge måla i det Norge overraskende slo ut Tyskland med 2-0. Seinere skulle Norge tape semifinalen mot Italia (vi taper jo alltid mot Italia i mesterskap), men tok bronsemedaljene hjem etter en 3-2-seier over Polen, hvor Arne Brustad – også han fra Lyn – laga alle de tre norske måla. Bronselaget var født.

Boikott eller ikke?

Brustad skulle også markere seg i VM-turneringa to år etter i Frankrike, hvor Norge ufortjent røk ut i 1. runde etter et omdiskutert 1-2-tap, nok en gang mot Italia. Etter turneringa ble Brustad tatt ut på Europalaget, som spilte mot England på Wembley stadion samme høst. Drakten hans fra denne kampen i tillegg til alle hans medaljer og trofeer er i dag utstilt på Fotballmuseet.

Men var det noen diskusjoner om boikott før OL-turneringa?

– Det ble diskutert. Jørgen Juve – en annen av nøkkelspillerne på Bronselaget – hadde sitt daglige virke som journalist i Dagbladet (Dette var før folk i utstrakt grad levde av å bare spille fotball), og publiserte flere artikler om denne problematikken. En annen som hadde inngående kjennskap til det tyske samfunnet på 1930-tallet, var landslagets trener og fotballforbundets sekretær Asbjørn Halvorsen. Fra 1922 til 1934 spilte han for Hamburger Sportsverein som en av Norges aller første utenlandsproffer. Da han flytta hjem igjen til Norge, hadde nazistene allerede kommet til makta i Tyskland, og en kunne begynne å merke konturene av regimet som var under oppbygging. Halvorsen var kanskje den som var mest skeptisk til norsk deltakelse i et OL han forstod kom til å bli brukt for alt hva det var verdt av nazistene.

Til slutt kom en fram til at en i fotball-Norge mente det ikke var riktig å blande idrett og politikk. Men episoder tidligere på året

hadde gjort at fotballgutta aldri var i tvil om sin holdning til hva de tyske arrangørene forventa av sine utenlandske gjester: De ønska at alle utøvere av respekt for vertene skulle vise nazihilsen under OL.

– Kunstløperen Sonja Henie gjorde dette da hun mottok gullmedaljen i vinter-OL tidligere i 1936, som også gikk i Tyskland, nærmere bestemt Garmisch-Partenkirchen. Dette ble svært lite populært på hjemmebane, og ingen andre norske utøvere var i nærheten av å gjøre noe liknende under vinter-OL. Dette la også press på norske utøvere som skulle være med i sommer-OL om at de måtte avstå fra det samme. Og det var det heller aldri tvil om blant fotballandslaget. Englands landslag viste for eksempel samla nazihilsenen da de spilte landskamp borte mot Tyskland i 1938, forklarer Tommy.

Fotballandslaget under krigen

Men hva skjedde egentlig med fotballandslaget under krigen? Tommy forteller at okkupasentene bestemte seg for å legge idrettsforbundet under sitt regime i løpet av høsten 1940. Men idrettsbeve-

Fotballmuseets undervisningsopplegg

Fotballmuseet tilbyr et eget undervisningsopplegg i forbindelse med den nye utstillinga si. Opplegget er for 10. klasse og videregående skole. Blant annet tilbys det et heldagsopplegg sammen med Norsk Teknisk Museum og deres utstilling «Dødens ingeniører» – ovnsbyggerne fra Auschwitz.

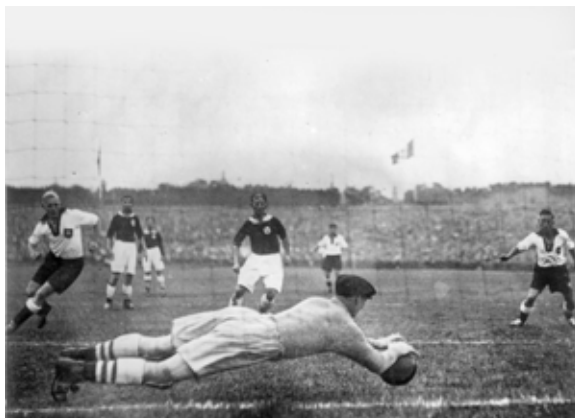
gelsen nekta dette, og den lovlige, organiserte idretten lå med det i praksis død fram til frigjøringa i 1945. Nazistene forsøkte blant annet å sette i gang ei fotballturnering, noe som skulle bli en fullstendig fiasko.

– Men de såkalte jøssingkampene ble populære. Dette var rett og slett illegale fotballkamper som fant sted og hvor publikum fikk greie på det via ryktebørsen. Samtidig måtte en være forsiktig, slik at opplysninger om kampene ikke kom fienden for øret. Flere av disse kampene var store hendelser, og på Grefsen var det kamper med opp til 5.000 tilskuere. Det er mye når en tenker på hvordan forholdene var under okkupasjonen, sier Tommy.

– Asbjørn Halvorsen, den gamle tysklandsproffen som var både landslagstrener og sekretær i Fotballforbundet da krigen kom til Norge, skulle etter hvert havne i tysk konsentrasjonsleir siden han nekta å la tyskerne overta kontrollen over forbundet. Først havna han på Grini før han etter en stopp i en leir i Alsace endte opp i en konsentrasjonsleir i sin gamle hjemby Hamburg. Her sies det at Halvorsen skal ha hatt sin gamle lagkamerat Otto Harder som fangevokter, men dette ryktet er aldri bekrefta, avslutter Tommy.

Bronselaget fra OL i 1936

Henry «Tippen» Johansen i aksjon

Hitler og andre stornazister på kampen mellom Norge og Tyskland
Alle bilder er trykt med tillatelse fra Fotballmuseet

Strand SOS Rasisme

Vi har nylig startet opp nytt lokallag i Strand kommune i Ryfylke i Rogaland. Strand kommune åpnet for en stund siden asylmottak, og vi så et sterkt behov for en antirasistisk organisasjon i nærmiljøet.

styret

Navn: Jørgen Bruntveit

Alder: 23

Hvilken stilling har du i styret?
Leder SOS Rasisme Strand

Hvorfor ble du med i SOS Rasisme?

Etter et møte med en ung gutt som ytrede sterke rasistiske meninger så jeg behovet for å ta et standpunkt mot rasisme. Jeg meldte meg da inn i SOS Rasisme som var den organisasjonen som kjempet for de samme målene som meg.

Har du en aktivitet du vil anbefale til andre aktivister?

Bruk tid på å produsere bannere, t-skjorter, flygeblader osv. Når vi arbeider sammen så lærer vi hverandre bedre å kjenne samt mange gode ideer pleier å komme til overflaten når vi arbeider sammen.

Navn: Jeanette Torland

Alder: 24

Hvilken stilling har du i styret?
Leder SOS Rasisme Strand Kvinnegruppe

Hvorfor ble du med i SOS Rasisme?

Etter å ha arbeidet med en kvinne fra Afghanistan og fått et innblikk i hverdagen hennes ønsket jeg å starte en kvinnegruppe under SOS Rasisme. Det eksisterer ingen sosiale tilbud til de kvinnelige asylantene å dette fører da til en elendig integrering.

Har du en aktivitet du vil anbefale til andre aktivister?

Prøv så ofte som mulig å arrangere sosiale kvelder, om det enten er filmkveld eller hobbykveld så kan slike sammenkomster være utrolig viktige for samholdet mellom aktivistene.

Navn: Even Moe Egenes

Alder: 16

Hvilken stilling har du i styret?
Styremedlem og aktivist i SOS Rasisme Strand

Hvorfor ble du med i SOS Rasisme?

Fordi jeg er sterkt mot rasisme og gjerne skulle sett at andre kulturer og personer ble bedre tatt i mot enn de blir nå.

Har du en aktivitet som du vil anbefale til andre aktivister?

Den beste aktiviteten jeg vet blir vel å reise til land som ligger litt lenger borte enn Danmark. Det finnes ingen aktiviteter som overgår det å lære mer om andre kulturer og å møte nye folk derfra.

om laget

Før oppstart fikk vi inntrykk av sterke fordommer blant store deler av innbyggerne. Det virket som at mange hadde inntrykk av at et asylmottak ville bety slutten på det fredelige lokalsamfunnet. Antirasistiske venner var kjapt ute med å starte «Ja til asylmottak»-grupper og var aktive i debatten både på internett og i lokalavis.

Vi har i det siste jobbet med å få starte en samtalekafé som vi vil bruke som et integreringsverktøy for asylsøkerne. Det eksisterer få sosiale tilbud og mange bruker store deler av fritiden alene. Kommunen har godkjent tiltaket, og vi har fått leie kafelokaler. Vi har også opprettet en kvinnegruppe som vil prøve å få til samlinger flere ganger i måneden.

Framover har vi mange planer, i tillegg til markeringsdager som 17.mai for alle og så videre, kommer vi blant annet til å arrangere en minifilmfestival i februar 2010. Vi har også gode venner som jobber med å samle ungdommen gjennom musikk. De vil få til øvinger for ungdom som ønsker å starte band og vil arrangere årlige musikkkonkurranser hvor vinneren får mulighet til å spille inn en demo. Målet vårt er et samfunn fritt for rasisme, dette målet skal vi nå steg for steg.

– Er ikke vestlige innvandrere?

AntirasisteN har intervjuet Ibett Cifuentes, som fikk seg et lite sjokk når hun skulle fylle ut et søknadsskjema på nettstedet jobbnorge.no. Her stod det nemlig at en skulle oppgi hva slags innvanderbakgrunn en hadde.

Hvordan reagerte du da du leste det du leste på jobbnorge.no? spør AntirasisteN.

– Jeg var veldig skuffet over å se en slik holdning her i Norge, jeg har i lang tid respektert dette landet for likestilling og respekt for alle slags mennesker, religioner og så videre. Det var sjokkerende å se dette, særlig i en annonse som er knyttet til en stilling i det offentlige, sier Ibett.

– Jeg viste dette til nordmennene som var rundt meg idet jeg så det, og de syntes også det var feil. Det andre jeg reagerte på var at nederst på skjemaet så skulle en svare på om en har funksjonshemming eller ikke. Da tenkte jeg at det var diskriminerende overfor funksjonshemmede også.

Hvordan tror du andre reagerer på dette?

Jeg vet at mennesker som bor her og kommer fra den såkalte «andre og tredje verden» kommer til å føle seg diskriminert og undervurdert

på samme måte jeg følte meg da jeg leste dette.

Inndeling i grupper – en konsekvens av dårlige holdninger

Hvorfor tror du jobbnorge.no har delt inn mennesker på denne måten?

Jeg tror de har gjort dette som en konsekvens av de negative holdningene som enkelte mennesker og politiske partier har når det gjelder ikke-vestlige. I avisene kan en lese om at vi ikke-vestlige er en trussel mot landet og det er trist å høre, særlig når ikke-vestlige omfatter så mange forskjellige folk i verden, millioner av enkeltpersoner. Men samtidig håper jeg at de som står bak skjemaet ikke mener noe vondt med det, sier Ibett.

Hvorfor er denne inndelingen feil?

Dette er både historisk, politisk og sosialt en feil måte å definere innvanderbakgrunn på. Det vil si at halve Tyskland som var under sovjetisk kontroll (Det tidligere

DDR) kommer til å ha innvandringsbakgrunn, men ikke resten av Tyskland, mener Ibett.

– Vi som kommer fra Latin-Amerika har dessuten mye felles med den såkalte vestlige kulturen, både når det gjelder religion, språk, demokrati og så videre.

Noen må gjøre noe!

Jeg synes noen må ta grep i denne situasjonen fordi jobbnorge er et respektert firma og de kan ikke gi en så diskriminerende definisjon på innvandringsbakgrunn. Som jeg forsto det er det slik at kun vestlige, rike land ikke har innvanderbakgrunn ifølge jobbnorge og vi som bor i resten av verden har det.

Det er en stor feil å si at alle som har foreldre fra de nevnte områdene – selv om de er født og oppvokst i Norge – har innvandringsbakgrunn, men ikke de som har foreldre fra vestlige land. Hva hvis jeg og ektemannen min som er norsk, får barn, skal barn ikke kvalifisere som norske på grunn av meg? spør Ibett retorisk.

Norge må være et eksempel

– Som verdens rikeste land må Norge være et godt eksempel på integrering. Som et sivilisert samfunn som jobber for fred må nordmenn være mot slike diskriminerende holdninger som bidrar til å skape fremmedfrykt. Verden

har sett nok krig og etnisk rensing på grunn av diskriminering og jeg mener det er psykisk tungt å se på meg selv som annerledes og mindreverdige bare fordi jeg kommer fra Latin-Amerika, forteller Ibett.

Hvis norske arbeidsgivere nekter å integrere «ikke-vestlige» og ikke gir mulighet for å jobbe og bo anstendig med samme rettigheter og verdighet som alle andre vestlige så kommer vi til å få et stort problem her i landet med mange fattige og arbeidsledige. Det er det som skaper kriminalitet og problemer.

– Jeg skal prøve å bo her, integrere meg, studere og ha en jobb, jeg har gjort innsats for å snakke flyttende norsk slik at jeg kan ta høyere utdanning, det skal gå bra hvis man gjør en innsats, jeg stoler på disse snille og greie nordmenn som liker og respekterer oss. Jeg har truffet mange greie og snille folk her som ser på oss som mennesker med samme verdi og ikke som bare «ikke-vestlige», avslutter Ibett.

JOBBNORGE.NO

Foto: Utklipp fra jobbnorge.no

Halve innvandrere?

– Eller skal de bare ha halv innvandringsbakgrunn? Det er mange uheldige ting i forhold til med bruken av sånne ord, hvorfor er for eksempel folk i Australia vestlige, men jeg som faktisk ble født i den vestlige delen av verden ikke er en vestlig person?

– Norge er heldig med tanke på at i de siste tretti årene har velstand og rikdom kommet, vi hadde og har fortsatt mye naturressurser i Latin-Amerika, men mange av disse har blitt stjålet på grunn av kolonialisme og imperialisme.

– Nordmenn må også tenke på hvordan det var under andre verdenskrig, da mange måtte flykte herfra. Før det var det også mange nordmenn som reiste til USA for å skape seg et bedre liv. Nordmenn har også vært fremmede i et annet land. Jeg snakket en gang med en snill norsk dame som nå er nesten 100 år. Hun opplevde alt dette og hun fortalte mye om den tiden og hvor vanskelig det var å leve i Norge den gangen.

De som falt for nazi-tyskland

«De som falt. Nordmenn drept i tysk krigstjeneste» er tittelen på en ny bok om frontkjemperne som er utgitt av NRK-journalist Eirik Veum og Geir Brenden. Boka har fått mye oppmerksomhet fordi den gjengir bilder og omtaler av falne frontkjemper.

Noen reagerer negativt på en slik bok. Jeg hører ikke til dem. Jeg har sett på den offisielle tausheten om frontkjemperne som en del av det norske krigstraumet under den kalde krigen. I historieverk etter historieverk var denne delen av norsk krigshistorie utelatt. Det skulle ikke nevnes at rundt 5500 norske ungdommer lot seg bruke av nazismen til det mest brutale overgrepet mot menneskeheten som noen gang har foregått og at omlag 850 av dem satte livet inn i kampen for å oppnå dette. Mest påtakelig har det vært at Forsvaret med sine mange utgivelser om krigen, inntil for kort tid siden ikke har nevnt dem med et ord, på tross av at flere av disse frontkjemperne i stillhet igjen ble tatt inn i Forsvaret og ellers gjorde karrierer i det sivile samfunnet. Det var offentlig hyklari i potens – helt på linje med tausheten om kommunistenes formidable motstandsinnsetning og andre ting som ble feid under teppet, som overgrepene mot krigsbarna.

Hvorfor skulle man ikke omtale de delene av norsk historie som er ubehagelig? Er det ikke tvert om slik at det er det vanskelige og ubehagelige vi burde konsentrere oss om? Frontkjemperne er jo del av norsk historie, selv om vi ikke liker det de gjorde.

I tida etter krigen er det utgitt flere biografiske verker om krigen. Mest kjent er «Norsk fangeleksikon», «Grinifangene» fra 1946, «Våre falne» fra 1948 og «Nordmenn i fangenskap 1940-1945» med siste utgave i 2004. Sammen med andre håndbøker er de helt nødvendige for dem som vil studere krigen. Fortsatt mangler vi tilsvarende biografiske verk om offiserer og menige som deltok i felttoget og krigen ute og hjemme, vi mangler tilsvarende verk om deltakere i motstandsbevegelsene og frontkjemperne og andre som lot seg innrullere i ulike sammenhenger for tyskerne og nazistaten. Vi mangler ikke minst biografiske verk om NS og NS-staten. Alt dette er store mangler, som gjør det vanskelig å forske og skrive vitenskapelig om okkupasjonstida. Det er selvfølgelig ikke uproblematisk å utgi slike biografiske verk. Det involverer ulike etiske spørsmål som må diskuteres og løses. Det krever dessuten store økonomiske ressurser hvis det skal skje med tilstrekkelig vitenska-

pelighet. Noen land har gått mye lengre enn Norge på dette feltet. I Sverige er for eksempel utgitt et tilnærmet fullstendig biografisk verk over medlemmer av ulike nazigrupper.

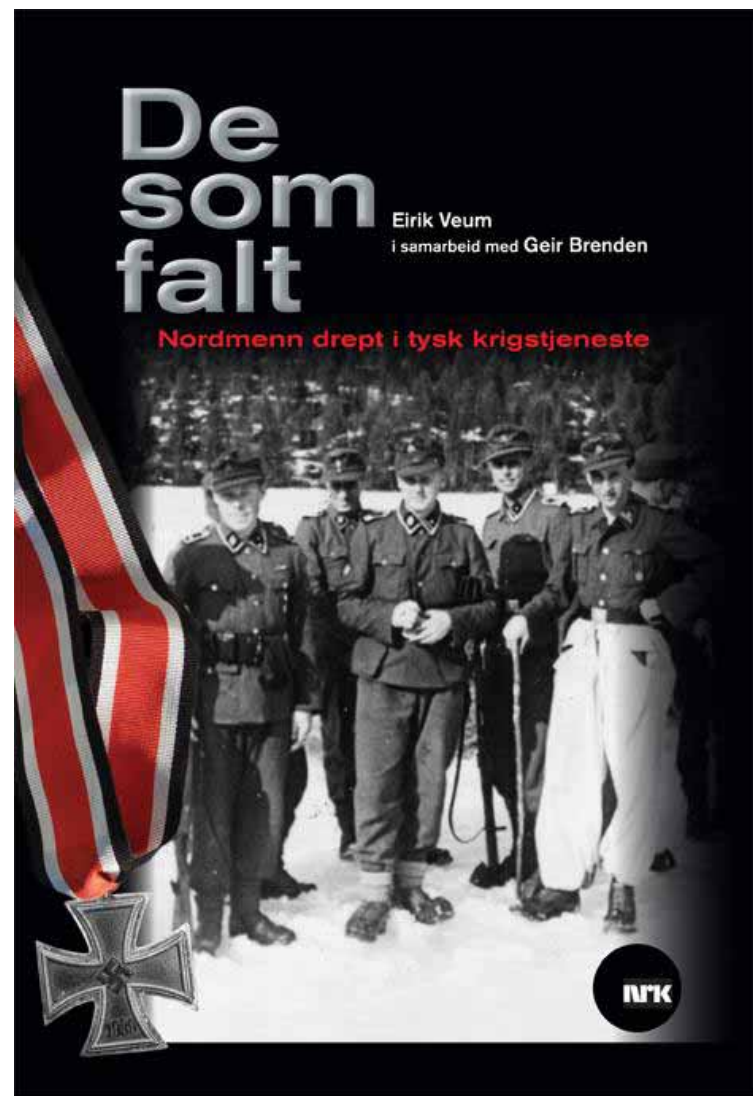
Uten denne typen biografiske opplysninger er det vanskelig å besvare noen svært sentrale spørsmål om krigen. For eksempel: Hvor mange frontkjemper hadde vært NS-medlemmer før krigen? Hvilke næringslivseiere og -ledere hadde vært medlemmer før krigen? Og svaret på slike spørsmål berører en kjerneproblematikk, nemlig om disse personene var nazister ut fra fri vilje og politisk overbevisning på 1930-tallet, eller om de ble det etter 9. april 1940 på grunn av press fra venner, nærmiljø, familier eller offentlige organer eller rett og slett karrierehensyn? Og det igjen berører en av mytene som markedsføres gjennom «De som falt», nemlig at frontkjemperne og NS bare ville forsvare landet mot bolsjevismen. De var jo ikke egentlig nazister, hevder de fleste av dem som fortsatt er i live. De hadde ikke noe mot jøder eller andre undermennesker, og egentlig var de ganske ulykkelige over det tyske hardstyret i Norge.

Men hvis det var slik, hvordan skal man da forstå den kolossale rekrutteringen til NS høsten 1940 da Reichskommissar Terboven ba om det og til Regiment Nordland vinteren 1941 da Quisling og Himmler ba om det, lenge før kampen mot kommunismen på østfronten ble et tema?

I «De som falt» har forfatterne plassert kortbiografier etter innledninger om hva frontkjemperne opplevde i de ulike avdelingene. Bildene og kortbiografiene er stort sett hentet fra NS-pressen og har vært lett tilgjengelige. Boka er en slags blanding av en bok om frontkjemperne og en samling kortbiografier. Ettersom svært mange av de falne faktisk var innom flere avdelinger, er det litt tilfeldig under hvilke avdelinger de er plassert i boka. Biografiene gir opplysninger om navn, alder, fødselsdato, dødsdato, hvordan de ble drept og hvor de er gravlagt, hvis slike opplysninger finnes. Her foreligger mye nyttig informasjon. Men jeg skulle ønsket meg i tillegg opplysninger om NS-medlemskap, yrke, bakgrunn, om de hadde

vært med i felttoget i 1940 eller sittet hjemme, og så videre. Det er lett å se at opplysningene her er utformet ut fra interessen i det tidligere NS-miljøet og for familien, særlig ut fra behovet for å besøke gravstedet, ikke ut fra behovet for å forstå sammenhenger. Det sies også eksplisitt i boka at det er urimelig at ikke den norske staten sørger for levninger og gravsteder. Når vi ser bort fra NRK-journalist Veums interesse for å opplyse allmennheten – som er aktverdig nok – er det trolig dette behovet for gravsteder og minnesmerker for å holde minnene levende som er motivet til veteranmiljøet som har gjort boka mulig.

I tekstinneledningene er det stort sett de overlevende frontkjemperne som kommer til orde. Deres opplevelser og historier kjenner vi igjen fra frontkjemperlitteraturen. De er belemret med det samme ubehaget man får ved å lese de fleste av disse, med side opp og ned om hvilke forferdelige grusomheter de sovjetiske soldatene utførte. Frontkjemperne framstår som forsvarere mot barbari, og selv om det også innrømmes og av og til reflekteres over at de nok kan ha utført grusomheter selv, så er det rent unntaksvis og i et forståelsens lys. Kildebruken er ujevn og usystematisk. Svært ofte er det vanskelig å forstå hvem som snakker og hvilke opplysninger som ligger til grunn. En sjelden gang er det anført en note med henvisning til en kjent historiker, som for eksempel Antony Beevor, om at 2 millioner tyske kvinner ble voldtatt i 1945. Inntrykket som formidles er at Den røde armé var en ravende gal ansamling av bestialske overgripere og sadister. Faktagrunnlaget er også ujevnt. Vi får mange opplysninger om ulike Waffen SS-avdelinger, men steiler plutselig når vi leser at Allgemeine SS bare var en vaktavdeling for konsentrasjonsleirer og en «sivil politisk partiavdeling». Allgemeine SS var det egentlige SS, Hitlers og Himmlers rasistiske terrororganisasjon som gjennomsyret Sicherheitsdienst og Gestapo og alle avskygninger av det tyske statsapparat og bredte sine blodstenkte armer ut over alle okkuperte territorier. SS var nazistatens kjerne såvel i Norge, Tyskland som i Ukraina. Det er underlig at det går an å skrive om frontkjemperne uten å sette seg inn

i dette. Dette er ABC.

En av de mest siterte muntlige kildene i boka er Bjørn Østring, som også får sitt hjem portrettert som et samlingssted for frontveteraner. Han er midtpunktet. Hans status som sannhetsvitne framheves. Vi kan lese at han stadig har historikere, journalister og andre på besøk som spør og graver. Han står fram som tilhenger av kunnskap, åpenhet og forsoning. Det gir Østring troverdighet. Det forfatterne tier om er at Østring slett ikke ønsker å snakke med alle historikere. At Østring fortsatt forsvarer alt han har gjort, tenkt og ment nevnes ikke. Heller ikke at han har løyet om sin spionasje for tyskerne i 1940 og om at han personlig overtok jødebo. Forfatterne burde stilt seg svært kritisk til en slik kilde. Det er i det hele tatt vanskelig å se for seg at denne boka kunne blitt til uten Østring, akkurat som boka til Arvid Bryne, «Vi sloss for Norge», som har gjort suksess med to opplag. Forstå meg rett: Dette er ikke noe argument mot å bruke Østring som kilde, men en innvending mot forfatterens mangel på kildekritiske grep. På samme måte går det fram av boka at Østring og «miljøet» boikotter Holocaust-senterets studier av frontkjemperne, uten at forfatterne stiller spørsmål om det kan ha noe med sannhet å gjøre. Også frontkjempernes raseri mot forfatteren Egil Ulateig blir formidlet som forståelig, fordi han ikke lenger deler deres oppfatninger. Det er underlig at forfatteren ikke tenker over årsaken. Det er i det hele tatt en innvending mot boka at NS-miljøet rundt Østring nesten uten motforestilling eller kritisk refleksjon har formet teksten med

sin virkelighetsoppfatning. Forfatteren skiller sjelden mellom det han mener og det kilden forteller og mener.

Det kunne lett vært gjort med formuleringer som «...i følge Windingstad» eller «...slik Westberg ser det» osv. Hvis ikke forfatteren her faller for et litterært grep, må det bety at bokas «jeg» stiller seg bak det som sin oppfatning. Veum kunne tjent på større distanse. Hans eneste muntlige kilder er i denne sammenhengen en interessegruppe.

Den viktigste innvendingen mot «De som falt» er etter mitt syn ikke bruken av kortbiografier, men hvilken oppfatning av krigen som helhet som formidles gjennom forfatterens tekst, eller snarere mangel på oppfatning. Vi stuper bare rett inn i enkeltkjebners opplevelser. Krigen som helhet finnes praktisk talt ikke. Hva dreide den seg om? Hvorfor startet den? Var det Stalin? Hitler? En ung og uskolert leser vil kanskje lure på det. Men han-hun vil ikke være i tvil om at her var det mange tøffe karer som gjorde så godt de kunne. Og noen modige frontsøstre. Og de som ikke ble drept de ble urettferdig dømt etterpå. De hadde jo bare gjort det NATO ville gjøre fem år senere.

Og konklusjonen? En velment bok med ubehagelige svakheter, neppe i tråd med Veum og Brendens intensjoner. Men Østring er trolig kjempefornøyd.

AV LARS BORGERSRUD
HISTORIKER

Delegatvalgsmøter og årsmøter i lokallagene

- 16. – 18. april avholder SOS Rasisme sitt landsmøte. Lokallagene skal derfor velge delegater – hvem som skal representere lokallaget på landsmøtet – og det må skje på et innkalt delegatvalgsmøte
- Der det er aktuelt, vil det også bli valgt delegater til fylkesårsmøtet
- Hvilket lokallag du tilhører står på giroen som fulgte med denne avisen
- Lokallag som ikke er med i oversikten sender ut egen innkalling i posten
- Trenger du bedre veibeskrivelse eller har andre spørsmål, ta kontakt med AU – tlf 23 35 32 00 eller au@sos-rasisme.no

Fylkesårsmøte Oslo fylkeslag:
mandag 27. april kl 19.00

Fylkesårsmøte Akershus fylkeslag:
mandag 27. april kl 17.00

Finnmark

Alta
Sisa kultursenter
18.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Alta SOS Rasisme ungdom
Sisa kultursenter
18.03.2010 kl 20.00
Skal ha årsmøte også

Troms

Hjelpegruppa SOS Rasisme i Harstad
Per Ås gate 1 9404 Harstad
10.03.2010 kl 18.00 - 21. 00
Skal ha årsmøte også

Bergseng
Bergsbakken 26
16.03.2010 kl 20.00
Skal ha årsmøte også

Eitreisk Harstad
Bergsbakken 26
08.03.2010 kl 18.00 - 20.00
Skal ha årsmøte også

Palestinsk Harstad
Bergsbakken 26
15.03.2010 kl 19.00 - 21.00
Skal ha årsmøte også

Dansegruppa av SOS Rasisme Harstad
Bergsbakken 26
10.03.2010 kl 19.00 - 21.00
Skal ha årsmøte også

Idrettslaget av SOS Rasisme Harstad
Bergsbakken 26
12.03.2010 kl 19.00 - 21.00
Skal ha årsmøte også

Tromsø SOS Rasisme
kommer i lokalannonse i avisene i tromsø
23.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Solidaritetsgruppa for Bilal og Hawre av SOS Rasisme Tromsø
lokal annonse i avisene i tromsø
23.03.2010 kl kl 20.00
Skal ha årsmøte også

Skolelaget av SOS Rasisme Tromsø
kommer i lokalannonse i avisene i tromsø
23.03.2010 kl 19,15
Skal ha årsmøte også

Nordland

Brønnøysund
Hjemme hos leder Judee Isabel Bjørgan
21.03.2010 kl 19.00 - 21.00
Skal ha årsmøte også

Mosjøen Skolelag av SOS Rasisme
MVS, Musikkbygget
16.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Bodø SOS Rasisme
Haakon VII gt. 25 A (kjeller)
11.03.2010 kl 18.00
Gi gjerne beskjed om du kommer, på tlf. 90 68 58 46.
Skal ha årsmøte også

Bodø SOS Rasisme
Haakon VII gt. 25 A (kjeller)
11.03.2010 kl 18.00
Gi gjerne beskjed om du kommer, på tlf. 90 68 58 46.
Skal ha årsmøte også

Trøndelag

Ravnkloa SOS Rasisme
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
08.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Studentlaget HiST av SOS Rasisme
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
08.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Studentlaget HiST av SOS Rasisme - sosionom
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
08.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Antinazilaget av SOS Rasisme i Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
09.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Skolelaget Schönning av SOS Rasisme
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
09.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Rockband av SOS Rasisme i Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
10.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

AOI av SOS Rasisme i Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
10.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Studentlaget Kwakiutl Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
10.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Ungdomsskolelaget av Nesset SOS Rasisme
Nesset ungdomsskole
10.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Sjetnemarka SOS Rasisme i Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
11.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Tiller SOS Rasisme i Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
11.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Nidaros SOS Rasisme
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
12.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Arbeiderlaget av SOS Rasisme i Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
14.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Byåsen SOS Rasisme i Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
16.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Ungdomsskolelaget av Sverresborg SOS Rasisme
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa (møterom 2)
16.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Dokumentasjonslaget Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
17.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Conurbia HipHoplag Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa (møterom 2)
17.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Malvik SOS Rasisme
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
18.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Melhus SOS Rasisme
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa (møterom 2)
18.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Trondheim SOS Rasisme
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
18.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Midtbyen SOS Rasisme i Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
22.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Katedralskolen Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
22.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Skolelaget Katedralskolen IB SOS Rasisme i Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa (møterom 2)
22.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Kunstlaget av SOS Rasisme i Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
22.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Anti- Islamofobilaget Trondheim
Munkegata 64 i Trondheim, SOS Rasismes lokaler i Ravnkloa
23.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Møre og Romsdal

Molde SOS Rasisme
Folkets Hus
09.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Hordaland

Musikklaget
Helldalslia 37
10.03.2010 kl 18.00
Dette blir en musikalsk og koselig sammenkomst! =D
Skal ha årsmøte også

Jobbservice av SOS Rasisme Bergen
1880
22.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Arbeiderlaget Bergen
1880
22.03.2010 kl 18.30
Skal ha årsmøte også

Kurdisk gruppe Bergen
22.mars.2010
22.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Antinazilaget Bergen
1880
22.03.2010 kl 20.30
Skal ha årsmøte også

Kamerunsk SOS Rasisme Bergen
1880
10.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Skolelag II av SOS Rasisme Bergen
1880
22.03.2010 kl 20.00
Skal ha årsmøte også

Bergen SOS Rasisme
1880
22.03.2010 kl 16.30
Skal ha årsmøte også

Bergen AOI
1880
12.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Kurdisk SOS Rasisme Bergen
1880
22.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Rogaland

Kvinnegruppa av SOS Rasisme
jørpeland
15.03.2010 kl 16
Skal ha årsmøte også

Palestinske Blå Bølger av SOS Rasisme
Strandgata 71
22.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Sjakklubben av SOS Rasisme Haugesund
Strandgata 71
22.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Antirasistisk Ungdom av SOS Rasisme Haugesund
Strandgata 71
22.03.2010 kl 20.00
Skal ha årsmøte også

Skeisvang SOS Rasisme
Strandgata 71
22.03.2010 kl 20.00
Skal ha årsmøte også

Skeisvang SOS Rasisme
Strandgata 71
22.03.2010 kl 21.00
Skal ha årsmøte også

Solidaritetsgruppa av SOS Rasisme Haugesund
Strandgata 71
23.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Jobbservice av SOS Rasisme Haugesund
Strandgata 71
23.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Kvinnegruppa av SOS Rasisme Haugesund
Strandgata 71
23.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Afghansk SOS Rasisme Haugesund
Strandgata 71
23.03.2010 kl 21.00
Skal ha årsmøte også

Magic SOS Rasisme Haugesund
Strandgata 71
22.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

FlyktningeUnionen av SOS Rasisme Haugesund
Strandgata 71
23.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Sandnes SOS Rasisme
Kontoret, Langgata 3
18.03.2010 kl 18.30
Skal ha årsmøte også

Sandnes SOS Rasisme
Kontoret, Langgata 3
18.03.2010 kl 18.30
Skal ha årsmøte også

Karmøy SOS Rasisme
Kopervik kulturhus møte rom administrasjonen- Skole gate 9 4250 Kopervik
17.03.2010 kl 18.00

Vest-Agder

Kurdisk SOS Rasisme Søgne
Voie Grendehus
15.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Studentlaget av SOS Rasisme Kristiansand
Voie Grendehus
15.03.2010 kl 21.30
Skal ha årsmøte også

Kristiansand SOS Rasisme
Voie Grendehus
15.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Kurdisk SOS Rasisme Søgne
Voie Grendehus
15.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Afrikansk Union av SOS Rasisme Kristiansand
Voie Grendehus
15.03.2010 kl 22.00
Skal ha årsmøte også

Kurdisk SOS Rasisme Kristiansand
Voie Grendehus
15.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Fotballaget av SOS Rasisme Kristiansand
Voie Grendehus
15.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Aust-Agder

Gjerstad SOS Rasisme
Sundebru
15.03.2010 kl 20.00
Skal ha årsmøte også

Grimstad SOS Rasisme
Dolly Dimples, Grimstad
16.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Arendal SOS Rasisme
Peppes Pizza
16.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Grimstad SOS Rasisme
Dolly Dimples, Grimstad
16.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Risør SOS Rasisme
Brygga restaurant og pizza, Strandgata 2, 4950 Risør
18.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Telemark**Porsgrunn**

Gamle Posten
14.03.2010 kl 16,00
Skal ha årsmøte også

Vestfold**Tønsberg SOS Rasisme**

tønsberg bibliotek
10.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Greveskogen vgs

biblioteket tønsberg
10.03.2010 kl 17,15
Skal ha årsmøte også

Sande vgs

biblioteket tønsberg
10.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Stokke SOS Rasisme

biblioteket tønsberg
10.03.2010 kl 17.45
Skal ha årsmøte også

Melsom vgs

biblioteket tønsberg
10.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Sandefjord SOS Rasisme

kafka cafe
21.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Holmestrand SOS

Rasisme
Holmestrand bibliotek
18.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Buskerud**Filmlaget av SOS Rasisme Drammen**

Biblioteket i Drammen
10.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Modum SOS Rasisme

Biblioteket i Drammen
10.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Skolelaget av SOS Rasisme Åssiden VGS

Kantina på skolen
08.03.2010 kl 11.00
Skal ha årsmøte også

Skolelaget av SOS Rasisme Drammen

Elevrådskontoret
15.03.2010 kl 11.30
Skal ha årsmøte også

Skolelaget av SOS Rasisme Hov

Kantina på skolen
09.03.2010 kl 11.00
Skal ha årsmøte også

FlyktningeUnionen av SOS Rasisme Lier

Lierskogen kirke
09.03.2010 kl 14.00
Skal ha årsmøte også

FlyktningeUnionen av SOS Rasisme Lier - II

Lierskogen kirke
09.03.2010 kl 15.00
Skal ha årsmøte også

Lier kurdisk lokallag

lier mottak
17.03.2010 kl kl.3_5
Skal ha årsmøte også

Dokumentasjonslaget av SOS Rasisme Drammen

Biblioteket i Drammen
15.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Skolelaget av SOS Rasisme St.Hallvard

Aulanen på St.Hallvard vgs
19.03.2010 kl 14.45
Skal ha årsmøte også

Skolelaget Eiker

Kantina
09.03.2010 kl 11.30
Skal ha årsmøte også

Drammen SOS Rasisme

Papirbredden / biblioteket
17.03.2010 kl 17.00

Oppland**Fagernes SOS Rasisme**

Nord-Aurdal folkebibliotek, Fagernes
24.03.2010 kl 16.30
Skal ha årsmøte også

FlyktningeUnionen

Lunderskogen
Lunderskogen flyktningmottak, Vestre Slindre
24.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Skolelaget av SOS Rasisme Lillehammer I

Kafebanken, Lillehammer
12.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Skolelaget av SOS Rasisme Lillehammer II

Kafebanken, Lillehammer
12.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Lunner SOS Rasisme

Gran bibliotek, Gran
18.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Jevnaker SOS Rasisme

Gran bibliotek, Gran
18.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Gran SOS Rasisme

Gran bibliotek, Gran
18.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Gjøvik antirasistisk ungdom av SOS Rasisme

Peppes pizza, Gjøvik
19.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Internasjonalt Kulturlag av SOS Rasisme Gjøvik

Peppes pizza, Gjøvik
19.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Solidaritetsgruppa av SOS Rasisme Gjøvik

Peppes pizza, Gjøvik
19.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Hjelpelaget Gjøvik

Peppes pizza, Gjøvik
19.03.2010 kl 20.00
Skal ha årsmøte også

Gjøvik SOS Rasisme

Peppes pizza, Gjøvik
21.03.2010 kl 14.00
Skal ha årsmøte også

Vestre Toten SOS Rasisme

Peppes pizza, Gjøvik
21.03.2010 kl 15.00
Skal ha årsmøte også

Østre Toten SOS Rasisme

Peppes pizza, Gjøvik
21.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Hedmark**Kongsvinger SOS Rasisme**

Kongsvinger bibliotek, Kongsvinger
10.03.2010 kl 16.30
Skal ha årsmøte også

Kvinnegruppa av SOS Rasisme Ringsaker

Ringsaker bibliotek, Brumunddal
17.03.2010 kl 15.30
Skal ha årsmøte også

Antirasistisk Ungdom av SOS Rasisme Brumunddal

Ringsaker bibliotek, Brumunddal
17.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Ringsaker SOS Rasisme

Ringsaker bibliotek, Brumunddal
17.03.2010 kl 18.30
Skal ha årsmøte også

Dokumentasjonslaget av SOS Rasisme Elverum

Elverum bibliotek, Elverum
15.03.2010 kl 16.30
Skal ha årsmøte også

Elverum SOS Rasisme

Elverum bibliotek, Elverum
15.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Hamar Antirasistisk Ungdom av SOS Rasisme

Dolly Dimple's Hamar, Hamar
23.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Dokumentasjonslaget av SOS Rasisme Hamar

Dolly Dimple's Hamar, Hamar
23.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Løten SOS Rasisme

Dolly Dimple's Hamar, Hamar
23.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Oslo**Studentlaget i Oslo**

AU-kontoret i Oslo
09.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Kvinnegruppa Oslo

AU-kontoret i Oslo
09.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

17. mai for alle

AU-kontoret i Oslo
10.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Bislett

Grünerløkka
20.03.2010 kl 14.00
Skal ha årsmøte også

Bislett

Grünerløkka
20.03.2010 kl 14.00
Skal ha årsmøte også

Konsertlaget av SOS Rasisme Oslo

Torshov, Rosenlundgata 9b
09.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Persbråten skolelag

Persbråten skole
11.03.2010 kl 12.00
Møtet holdes i midttimen i biblioteket.
Skal ha årsmøte også

Kurdisk gruppe II Oslo

høybråten
13.03.2010 kl 10 - 14
Skal ha årsmøte også

Sentrum kurdisk gruppe

AU-kontoret i Oslo
13.03.2010 kl kl 16
Skal ha årsmøte også

Oslo Øst SOS Rasisme

AU-kontoret i Oslo
12.03.2010 kl 12.00
Skal ha årsmøte også

Oslo Vest SOS Rasisme

AU-kontoret i Oslo
08.03.2010 kl 12.00
Skal ha årsmøte også

Røa SOS Rasisme

AU-kontoret i Oslo
08.03.2010 kl 15.00
Skal ha årsmøte også

Haugenstua SOS Rasisme

AU-kontoret i Oslo
11.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Skolelaget av SOS Rasisme Bjørnholt

AU-kontoret i Oslo
11.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Ungdomsskolelaget av SOS Rasisme Majorstua

AU-kontoret i Oslo
11.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Nedre Grünerløkka SOS Rasisme

AU-kontoret i Oslo
13.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Hovseter SOS Rasisme

Hovseter
09.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Akershus**Ungdomsskolelaget av SOS Rasisme Kjenn**

Kantina
24.02.2010 kl Midttimen
Skal ha årsmøte også

Lørenskog SOS Rasisme

Aktivitetshuset Volt, Skårersletta 60, 2. etg.
24.02.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Ullensaker SOS Rasisme

Kulturhuset på Jessheim
11.03.2010 kl 18.30
Skal ha årsmøte også

Kolbotn SOS Rasisme

AU-kontoret i Oslo, møterom 2
10.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Nesodden

Ungdomskaféen på Skoklefallsletta
10.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Kurdisk Skedsmo

Lillestrøm
10.03.2010 kl kl.17.00
Skal ha årsmøte også

Eidsvoll SOS Rasisme

Kulturhuset på Jessheim
11.03.2010 kl 19.30

Antirasistisk Ungdom av SOS Rasisme Nesodden

Ungdomskaféen på Skoklefallsletta
10.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Nittedal SOS Rasisme

Biblioteket / Bjertnes videregående skole
22.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Bærum SOS Rasisme

AU-kontoret i Oslo, møterom 2
10.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Dokumentasjonslaget av SOS Rasisme Akershus

Kulturhuset på Jessheim
11.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Antirasistisk ungdom Øvre Romerike

Kulturhuset på Jessheim
11.03.2010 kl 16.30
Skal ha årsmøte også

Aurskog-Høland SOS Rasisme

Biblioteket
15.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Nes SOS Rasisme

Ungdomshuset på Lillestrøm, Kirkegata 12
15.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

Skedsmo SOS Rasisme

Ungdomshuset på Lillestrøm, Kirkegata 12
15.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Lillestrøm SOS Rasisme

Ungdomshuset på Lillestrøm, Kirkegata 12
15.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Østfold**Halden kurdisk lag**

Halden
14.03.2010 kl 14.00
Skal ha årsmøte også

FlyktningeUnionen Veum

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 11.30
Skal ha årsmøte også

Antirasistisk Ungdom av SOS Rasisme Halden

Frivilligsentralen, Halden
14.03.2010 kl 14.30
Skal ha årsmøte også

Sarpsborg SOS Rasisme

Folkets hus, Sarpsborg
22.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Hjelpelaget Fredrikstad

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 10
Skal ha årsmøte også

Skolelaget av SOS Rasisme Kvernhuset

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 11.00
Skal ha årsmøte også

Dokumentasjonslaget av SOS Rasisme Fredrikstad

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 12.00
Skal ha årsmøte også

Steinerskolen Fr.stad

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 13.00
Skal ha årsmøte også

Antirasistisk Ungdom av SOS Rasisme Fredrikstad

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 15.00
Skal ha årsmøte også

Skolelaget Fredrik II

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 16.00
Skal ha årsmøte også

FlyktningeUnionen Veum

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 17.00
Skal ha årsmøte også

Glemmen SOS Rasisme

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Skolelaget Gaustad

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Kvinnegruppa av SOS Rasisme Fredrikstad

St.Croix-huset, Fredrikstad
13.03.2010 kl 20.00
Skal ha årsmøte også

Gressvik SOS Rasisme

St.Croix-huset, Fredrikstad
16.03.2010 kl 18.00
Skal ha årsmøte også

Kurdisk SOS Rasisme Fredrikstad

St.Croix-huset, Fredrikstad
16.03.2010 kl 19.00
Skal ha årsmøte også

Råde SOS Rasisme

St.Croix-huset, Fredrikstad
16.03.2010 kl 20.00
Skal ha årsmøte også

Rappegruppa "Gutta"

Frivilligsentralen, Halden
14.03.2010 kl 12.30
Skal ha årsmøte også

Skatelaget Halden

Frivilligsentralen, Halden
14.03.2010 kl 13.30
Skal ha årsmøte også

Internasjonalt Trimlag

Frivilligsentralen, Halden
14.03.2010 kl 14.30
Skal ha årsmøte også

Antirasistisk Ungdom av SOS Rasisme Halden

Frivilligsentralen, Halden
14.03.2010 kl 16.30
Skal ha årsmøte også

Halden SOS Rasisme

Frivilligsentralen, Halden
14.03.2010 kl 17.30
Skal ha årsmøte også

Indre Østfold

Eidsberg bibliotek, Mysen
20.03.2010 kl 13.00
Skal ha årsmøte også

FlyktningeUnionen av SOS Rasisme Adonis

Eidsberg bibliotek, Mysen
20.03.2010 kl 12.00
Skal ha årsmøte også

Kurdisk SOS Rasisme i Fredrikstad

Fredrikstad
13.03.2010 kl 13.00 - 15.00
Skal ha årsmøte også

Kristiansand SOS Rasisme:
 Kristiansand SOS Rasisme er oppe på beina igjen etter at nye aktivister har kommet til i løpet av 2009. Lokallaget har siden da arrangert fakkeltog og konsert på Krystallnatta, og hatt jevnlig løpeseddelaksjoner. Laget har gjennom flere presseoppslag gjort seg godt kjent i bybildet. I hovedfokus står arbeidet mot byens voldelige nazistiske grupper, og organisasjonsbygging.

Trondheim SOS Rasisme:
 Resten av vinteren og våren vil lokallagene i Trondheim bruke på å fortsette salget av meiseboller, som vi satte i gang sist høst. Over-skuddet går direkte til oppussing av Kameraten, som både skal bli hjelpesenter og medlemskafé. Ellers viderefører vi også fjorårets suksess med 17. mai for alle i Ila-parken. Vi sees der!

Lier SOS Rasisme:
 Dette laget har ligget i skyggen av storebror Drammen en god stund nå. Men nå har vi planer om å få til mer aktivitet i Norges eplehage. – Sammen med Drammen SOS Rasisme vil vi starte et prosjekt hvor beboerne ved Lier ventemottak kan få støtte og hjelp gjennom innsamling av klær, spill, musikk og liknende, sier Amdjed Taleb og Runar Engja i Lier SOS Rasisme. – I tillegg vil vi også begynne å bruke Lier musikkverksted som utgangspunkt for antirasistiske konserter og liknende.

Melting Pot

Take a pinch of white man
 Wrap him up in black skin
 Add a touch of blue blood
 And a little bitty bit of Red Indian boy

Curly Latin kinkies
 Mixed with yellow Chinkees
 If you lump it all together
 Well, you got a recipe for a get along scene
 Oh, what a beautiful dream
 If it could only come true, you know, you know

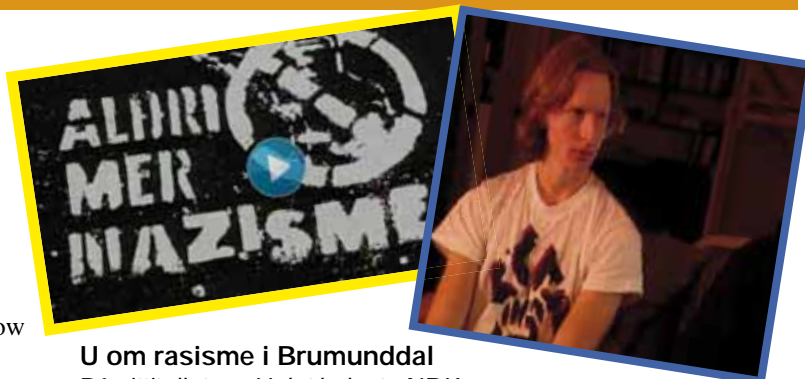
What we need is a great big melting pot
 Big enough to take the world and all it's got
 And keep it stirring for a hundred years or more
 And turn out coffee colored people by the score

Rabbis and the Friars
 Vishnus and the Gurus
 You got the Beatles or the Sun God, it's true
 Well it really doesn't matter what religion you choose
 No, no, no

Making Lady Favor
 Mrs Graceful
 You know that livin' could be tasteful
 We should all get together in a loving machine
 I better call up the Queen
 It's only fair that she knows, you know, you know

What we need, what we need is a great big melting pot
 Big enough, big enough, big enough
 To take the world and all it's got
 And keep it stirring for a hundred years or more
 And turn out coffee colored people by the score

Av: Roger Frederick Cook/Roger John Greenaway

U om rasisme i Brumunddal
 På nittitallet var U det kuleste NRK hadde å tilby ungdom. I oktober 1992 sendte de et innslag om SOS Rasisme i Brumunddal. Se klippet på: <http://www.nrk.no/skole/klippdetalj?topic=nrk:klipp/422270>

SOS Rasisme selger håndfakler til gode priser!
sos-rasisme.no/fakler

Det britiske popbandet Blue Mink debuterte med denne singelen i 1969. Sangen var en protest mot rasisme og ble nummer tre på de britiske hitlistene samme høst.

___stk «Ikke mobb kameraten min» (tøymerke) kr 20,-
 ___stk «Knut Nazismen» (tøymerke) kr 20,-
 ___stk «Ikke mobb kameraten min» (jakkemerke) på nynorsk! kr 15,-
 ___stk «Ikke mobb kameraten min» (jakkemerke) på bokmål/kr 15,-

NB! Dette er et lite utvalg av det materiellet som finnes. Gå på internett siden vår, www.sos-rasisme.no for større utvalg eller spør oss om en materielliste.

Navn: _____
 Adresse: _____
 Postnr/ sted: _____
 Underskrift: _____
 Tlf: _____ E-post: _____

Sendes: SOS Rasisme, boks 297, 5501 Haugesund
 Tlf: 52 71 21 75
 Faks: 52 71 21 62
 Epost: ou@sos-rasisme.no
 Materieell kan også bestilles på internett, www.sos-rasisme.no
 Privatpersoner må forhåndsbetale materiellet.
 Portoutgifter og eksp.gebyr kommer i tillegg.
 Lokallag: Hvis gjeld pluss bestilling overstiger 4.000 kr, krever vi at lokallaget betaler sin gjeld før ny bestilling går fra oss.

___stk Klistremerke «Ikke mobb ...» kr 4,-
 herav ___gul ___svart ___rød
 ___stk Klistremerke «Ikke mobb ...», bilmerke (gult) kr 15,-
 ___stk Klistremerke «Kast søppelet» kr 15,-
 ___stk T-skjorte «Knut nazismen» (hvit m. s trykk) (str XL) kr 90,-
 herav ___L/XL ___XL/XXL
 ___stk T-skjorte «SOS Rasisme T-Skjorte (svart m. gul trykk)» kr 90,-
 herav ___14/16 ___S/M ___M/L ___L/XL

Vis at du er mot rasisme – bli medlem i SOS Rasisme

• Et medlemskap i SOS Rasisme er et standpunkt mot rasisme. Ved å være medlem støtter du arbeidet i organisasjonen.
 • Det eneste som kan stoppe rasismen og nazismen fullt og helt er vanlige folks engasjement. Vi trenger derfor også flere aktive medlemmer som kan jobbe systematisk med å bekjempe all rasisme i samfunnet.

Jeg vil bli aktiv!
 Jeg vil bli medlem!

Navn: _____
 Adresse: _____
 Postnr. / Sted: _____
 Telefon: _____

Du kan også bli medlem på: www.sos-rasisme.no/blimedlem

SOS RASISME
 Adressaten betaler for sending i Norge
 Distribueres av Posten Norge

SOS Rasisme
 Svarsending 7961
 0097 Oslo